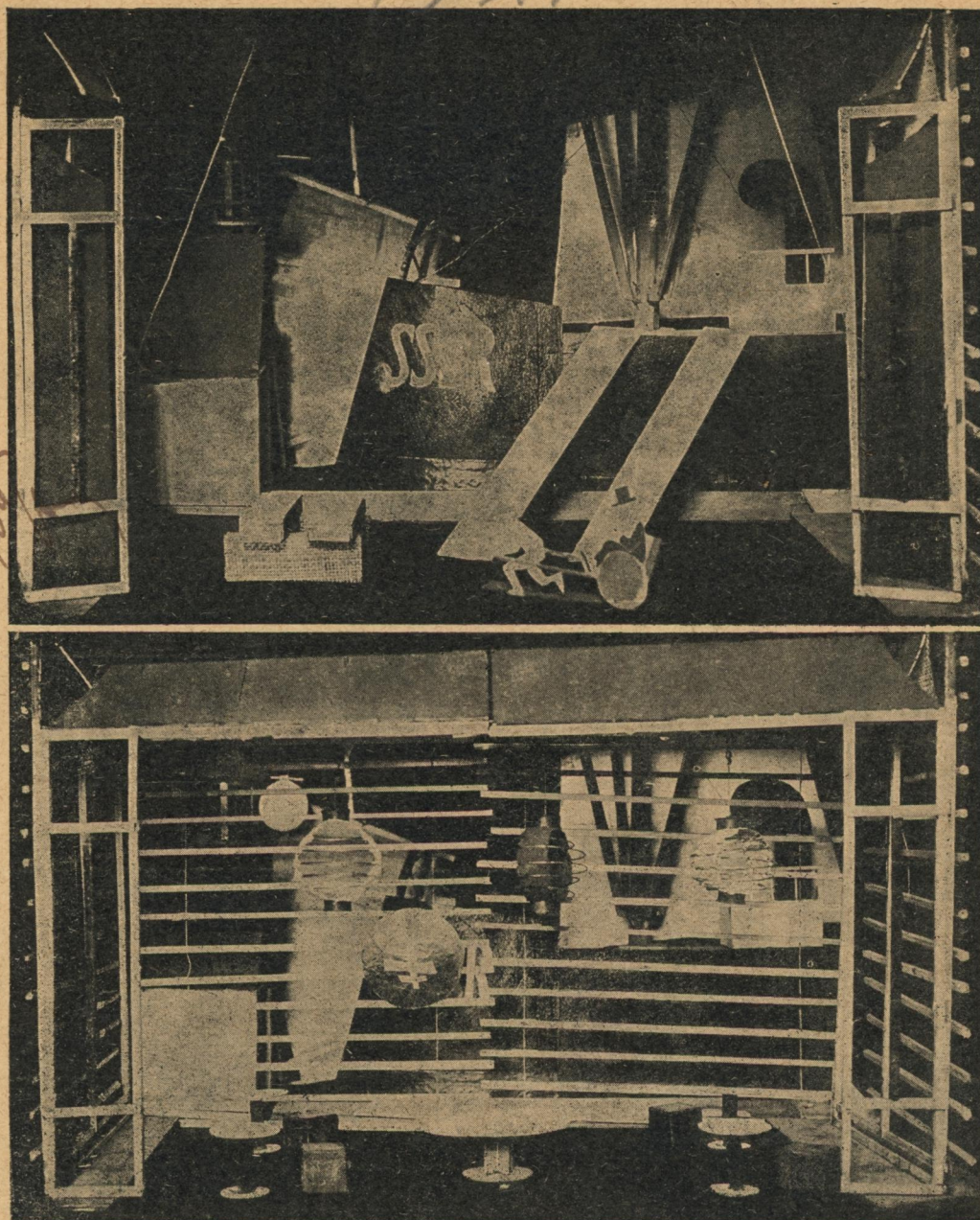

6474 1927 K. 6474 № 27

НОВЕ МИСТЕЦТВО

1927

Харків. Державна опера. Макет до балету „Червоний мак“ Худ. А. Петрицький

ЦЕНТРАЛЬНА
— НАУКОВО-УЧБОВА —
БІБЛІОТЕКА.

87751

**КРАЄВИЙ ВІДДІЛ
ВУФКУ**

ХАРКІВ,
вул. К. Лібніхт, 5
Телеф 20-96 і 15-85

ДЕРЖКІНО-ТЕАТРИ ВУФКУ

3 вівторка 13 грудня

Виробництво ВУФКУ

КАЛАМУТЬ

За участю ПАНОВА

НИНИШ

За участю ОССІ ОСВАЛЬД

ЖАХ

За участю ПІРЛЬ УАЛЬТ

**КРИЛА
ХОЛОПА**

13, 14, 15

**Острів
втікачів**

16, 17, 18

**Волзькі
бунтарі**

Б Е Л Л А

РОЗПЛАТА

Фламандський

хлопчик

БІЛИЙ

МЕТЕЛИК

1-й

ІМ. К. ЛІБНІХТА

вул. К. Лібніхт

Каса з 5 год.

2-й

ІМ. КОМІНТЕРНА

вул. 1-го Травня

Каса з 4 год.

3-й

ЧЕРВОНИЙ МАЯК

Сергієвський майдан

Каса з 4 год.

4-й

ІМ. К. МАРКСА

вул. Свердлова

Каса з 5 год.

5-й

ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО

вул. Свердлова

Каса з 5 год.

В робітничих
районах

6-й

ЖОВТЕНЬ

вул. Жовтневої Ре-
волюції, № 32
(кол. Москалівська)

7-й

ПРОЛЕТАР

(кол. Современний)

ріг Кладовищенської
та Півської вулиць

Каса з 4 год.

ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА ОПЕРА

РИМАРСЬКА, 21

Телефон 1—26.

Вівторок 13 грудня Абон. Б.

НАМИСТО МАДОНИ

Опера на 3 дії

Четвер 15 грудня Абон. В.

НАМИСТО МАДОНИ

Опера на 3 дії

Субота 17 грудня Абон. Т.

НАМИСТО МАДОНИ

Опера на 3 дії

Середа 14 грудня Абон. Д.

КАРМЕН

Опера на 4 дії

П'ятниця 16 Грудня Абон. Е.

КАРМЕН

Опера на 4 дії

Неділя 18 грудня Позаабон.

ФАУСТ

Закрита вистава для ЛКСМУ

ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЧНА ОПЕРА

Почато продаж абонементів II циклу січень—квітень РЕПЕРТУАР.

Опери: Принцеса Турандот (Пуччіні), Різдвяна ніч або Тарас Бульба (Лисенко), Пригоди Гофмана (Оффенбах), Снігуронька (Римський-Корсаков), Винава краля (Чайківський), Князь Ігор (Бородін).

Балети: Прекрасний Йосип та В сонечнім промінні (Василенко), Лебедине Озеро (Чайківський), Червоний Мак (Глієр) або Корсар (Адам).

УМОВИ ПРИДБАННЯ АБОНЕМЕНТІВ:

1) Кожний абонемент дає право на відвідування 10 оперових та балетних вистав різних назв оголошеного репертуару.

2) Ціна абонементузначається розцінкою в залежності від взятого місяця.

3. ПЕРЕДАВАТИ АБОНЕМЕНТ іншій особі ДОЗВОЛЯЄТЬСЯ.

4) Продані абонементи назад до нас не приймаються. В разі неможливості абонентові використати вистави, які входять до придбаного ним абонементу, йому надається право попередити про це Бюро Абонементів театру на протязі 3-х днів до вистави від 9 до 11 год. ранку та від 5 до 6 год. вечора. Пізніше як в 6 год. вечора, заяви прийматися не будуть.

5) Вистави абонементу оголошуються в газетах та афішах.

6) Вистави абонементу не відмінюються, але їх може бути замінено за рахунок вільних вистав того-ж абонементу, при чому замінені вистави переносяться на другий строк.

7) Абонемент на 10 вистав виконується з таким розрахунком, що кожний абонент має можливість відвідувати вистави не менш, ніж 4 рази на місяць.

8) При умовах колективної підписки робітникам та службовцям держустанов, громадських та кооперативних організацій, заводів, фабрик та інш. видаються в борг, з розстрочкою на 5 строків, на таких підставах: — частина вартости сплачується, коли замовляють абонементи, а решту сплачується рівними частинами кожних 2 тижні після 1-го внеску.

9) Окремим громадянам надається право купувати абонементи в самому театрі (в конторі), причому при заявці на абонемент вони платять половину вартости та при одержанню сплачують цілком решту.

10) Кожному громадянину надається право купувати абонементи в необхідній йому кількості.

11) Для абонементних відвідувань театру продаються місця в ложах окремими купонами.

12) При умовах колективної підписки, з метою більш планового та доцільного переведення її, всі розрахунки в справі придбання абонементів провадяться з відповідними Місцкомами, Завкомами, Культвідділами або Адміністрацією підприємств, які гарантують Бюро Абонементів виконання умов робітниками та службовцями своїх підприємств та своєчасність виплати за придбані абонементи.

13) ПРИ НЕСВОЕЧАСНІЙ ВИПЛАТІ ЗАБОРГОВАНОСТІ ЗА АБОНЕМЕНТИ, АБОНЕМЕНТ АНУЛЮЄТЬСЯ І ГРОШІ, ЩО БУЛО ВНЕСЕНО, НЕ ПОВЕРТАЮТЬСЯ.

РОЗЦІНКА МІСЦЬ

НАЗВА МІСЦЬ	Ціна в касі 1 квитка		Ціна абон. квитка		Ціна абон. на 10 вистав	
	Крб.	Коп.	Крб.	Коп.	Крб.	Коп.
Ложі Б-уара	3	30	1	50	15	—
„ Б-етаж	3	—	1	25	12	50
Партер 1-4	3	60	1	60	16	—
„ 5-7	3	30	1	45	14	50
„ 8-10	3	—	1	35	13	50
„ 11-13	2	75	1	25	12	50
„ 14-15	2	40	1	15	11	50
„ 16-18	2	20	1	05	10	50
„ 19-20	2	—	1	—	10	—
Місця перед амфітеатр	2	—	1	—	10	—
Амф.-Бенуар 1-2	2	—	1	15	11	50
„ 3-5	1	75	1	—	10	—
„ 6-8	1	50	—	85	8	50
Амф.-Бельетаж	—	—	—	—	—	—
„ 1-2	1	—	1	15	11	50
„ 3-4	1	60	—	90	9	—
„ 5-7	1	50	—	75	7	50
Балкон проти сцени	—	—	—	—	—	—
„ 1-2	1	75	1	—	10	—
„ 3-4	1	50	—	85	8	50
„ 5-6	1	30	—	70	7	—
„ 7-8	1	—	—	60	6	—
„ 9	—	40	—	30	3	—
Балкон боковий	—	—	—	—	—	—
„ 1 р. . . .	1	50	—	75	7	50
„ 2 р. . . .	1	80	—	60	6	—

Абонементи продаються щодня в конторі театру від 10 год. ранку до 2 і від 5 до 7 в

ДЕРЖАВНИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР

„БЕРЕЗІЛЬ“

Вул. Лібкнехта 9
Тел. 1—68.

Вівторок 13 Грудня

ЯБЛУНЕВИЙ ПОЛОН

Драма на 13 епізодів.

Середа 14 й четвер
15 Грудня

С Е Д І :::::

П'ятниця 16 й Субота
17 Грудня

ЗАКРИТІ ВИСТАВИ

Неділя 18 Грудня

ПРЕМ'ЄРА „БРОНЕПОЇЗД“

Початок о 8 год. веч.

Квитки продають з 11 до 2 год.—від 5 до 8 год.

ДЕРЖАВНИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР

СЕЗОН
1927-28 р.

„БЕРЕЗІЛЬ“

НАНОВО ВІДКРИТО ПРОДАЖ АБОНЕМЕНТНИХ
КНИЖОК

СЕЗОН
1927-28 р.

РЕПЕРТУАР:

1. НАРОДНИЙ МАЛАХІЙ
п'єса-сатира Куліша
2. ЯБЛУНЕВИЙ ПОЛОН
Дніпровського
3. БРОНЕПОЇЗД — Іванова
4. ОТЕЛЛО — Шекспіра
5. ЖОВТНЕВИЙ ОГЛЯД
6. МІКАДО — Сулівана—опер.
7. СЕДІ — Могена й Колтона
8. ШПАНА — Ярошенка
9. ДЖІММІ ГІГГІНЗ — Сінклера—
Курбаса
вистава на 5 дії
10. ПРОЛОГ — Бондарчука—Курбаса,
вистава на 5 дії
11. САВАЧАЛИЙ — Карпенка-Карого,
вистава на 4 дії
12. КОРОЛЬ БАВИТЬСЯ
В. Гюго, Мелодрама на 3 дії
13. Бузанівський лицедій
Мамонтова
14. ГАЙДАМАКИ — Шевченко-Курбас,
(в дні Шевченківських свят)
15. ЗАГІН ГУНДА — Вольфа Фрідріха

УМОВИ ПРИДБАННЯ АБОНЕМЕНТНИХ КНИЖОК (КРЕДИТНИХ ТАЛОНІВ)

Випущено в продаж нові абонементні книжки ціною в 4 крб. і 8 крб.

Абонементні книжки мають право придбати завкоми, місцкоми, члени профспілок, члени спілки кустарів, червоноармійці та учні.

Абонементні книжки дійсні на всі вистави Держдрамтеатру „Березіль“ до 15 квітня 1928 р. крім закритих вистав.

Пред'явник абонементної книжки в обмін за виврані з неї талони має право отримати в касі „Березоля“ потрібну кількість квитків за знижкою в 40% з номінальної ціни. В разі потреби задача видаватиметься тільки талонами.

Абонементні книжки продає абонбюро Держдрамтеатру „Березіль“ як за готівку, так і в кредит до 4-х місяців, не далше однак 1-го квітня 1928 р.

АБОНЕМЕНТНА РОЗЦІНКА НА АБОНЕМЕНТНІ КНИЖКИ (КРЕДИТ. ТАЛОНІ).

НАЗВА МІСЦЬ	Ном. ціна	Абон. ціна
Купони в ложу бенуару	2 —	1 20
„ „ б-етажу	1 50	— 90
„ „ 3 пов. .	1 20	— 70
Партер 1—4 ряд. .	2 50	1 50
„ 5—7 „ . .	2 25	1 35
„ 8—10 „ . .	2 —	1 20
„ 11—12 „ . .	1 75	1 05
„ 13—14 „ . .	1 50	— 90
Амф. бен. 1—2 „ . .	1 75	1 05
„ 3—4 „ . .	1 50	— 90
„ 5—6 „ . .	1 30	— 80
„ 7 „ . .	1 25	— 75
Амф. б-ет. 1—2 „ . .	1 75	1 05
„ 3—4 „ . .	1 50	— 90
Амф. 3 п. 1—2 „ . .	1 40	— 85
„ 3—4 „ . .	1 10	— 65
Купони 1 „ . .	1 —	— 60
„ 2 „ . .	— 80	— 50

Абонементне бюро відкрито щоденно з 11—2 год. і з 5—8 г. веч. Адреса: Харків, вул. Лібкнехта, 9. Замовлення приймають (по заявках абонбюро): агентура, по пошті, письменно, тел. №№ 1-68 і 29-56 і в самому абонбюрі (вул. К. Лібкнехта, 9).

Директор театру Л. О. Даукив

Головний адміністратор В. І. Новицький

Завабонбюро В. Цицишин

НОВЕ МИСТЕЦТВО

Адреса редакції:
Харків, вул. Карла
Лібкнехта, б. № 9.
Телефон № 1-68.

ТИЖНЕВИК

ВИДАННЯ ВІДДІЛУ МИСТЕЦТВ УПО УСРР

№ 27 (68)

13 ГРУДНЯ

1927

Постанови X з'їзду КП(б)У в справі української культури

Останній X З'їзд КП(б)У ухвалив резолюцію по доповіді тов. Скрипника „Про завдання культурного будівництва на Україні“. Ця резолюція підсумовує колосальні надбання наші в галузі творення української культури за часів радянської влади. У всіх окремих ділянках нашого культурного будівництва за десятирічний період маємо досягнень незрівняно більше, ніж за часів царату, коли заперечувалося саме право на існування українського народу й творення ним своєї національної культури. Резолюція ясно показує, що творчі сили нашої країни, прикликані до життя радянською системою організації державности, виявили колосальний розмах і темперамент.

Знаменний факт постановки справи про культурне будівництво на з'їзді партії переконуюче свідчить про те, якого великого значіння надає цій справі партія й влада. Ухвали вищих органів партії по окремих питаннях культури, мистецтва й літератури були й до цього часу і давали певний напрямок та керівництво культурним процесам. Але ті постанови, що їх ухвалено з'їздом дають нам зараз цілу систему культурного будівництва й створюють потрібну обстановку для дальшого сприятливого нашого культурного росту.

„Окремо треба зазначити роботу будівництва української культури в галузі мистецтва й літератури. Мистецтво, що було раніше лише привілеєм маєтних класів, після революції стає придбанням широких трудящих мас. Театр, кіно, радіо, художня література, являються великим знаряддям створення нової радянської української культури. Хоча серед театрів є лише 26% українських, але організація українського державного театру й опери

дає нові художні досягнення й складає можливість створення нової української драми й української опери, співзвучної цілому процесові соціалістичного будівництва“.

Така формулювання в резолюції Партиїного З'їзду Українського театрального мистецтва дає цілком ясну установку на створення театру співзвучного епосі. Водночас не треба розуміти так, що попередні надбання театрального мистецтва цим заперечується. Наш радянський глядач в своїй масі надто різноманітний, а тому необхідно вживати різних форм театрального мистецтва в тому числі й старий український театр. Але основну установку постановою дається на створення нового українського театру, тоб-то театру сучасних форм.

В галузі творення літератури з'їзд звертає особливу увагу на те, щоб у ній відбивалися потреби соціалістичного будівництва даючи можливість розвиватися всім художнім напрямкам без надання домінуючого значіння одному з них. „Підтверджуючи постанову Політбюро в питаннях української художньої літератури з'їзд звертає увагу всіх партійних організацій і доручає Центральному Комітету вжити всіх потрібних заходів для дальшого розвинення нової української літератури, що відповідає потребам соціалістичного будівництва й виявляє нове життя“. Вважаючи українську художню літературу за колосальний чинник виявлення думок і почувань пролетарського суспільства з'їзд указує на необхідність боротьби „проти всіх ворожих течій і напрямків, що стремлять виявлятися і впливати через художню літературу“. І далі заперечуючи зведення української художньої літератури на ступінь другорозряд-

59

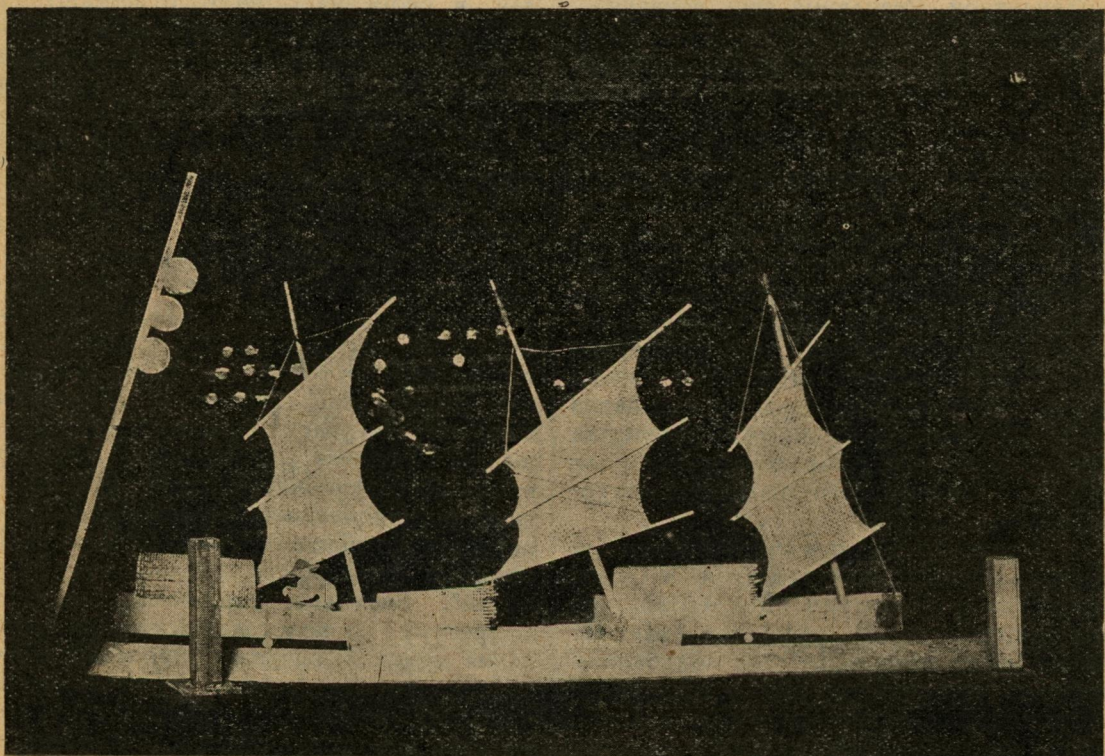
ної провінційальної, з'їзд так само, як і попередні ухвали з цього приводу вищих партійних органів заявляє: „Треба забезпечити підтримку художньої творчості і виявлення всіх художніх здатностей, що виводять і виведуть українську культуру на терен всесоюзного і всесвітнього значіння. З'їзд визначає перед усіма партійними організаціями завдання пильно стежити за забезпеченням, розвиненням і поширенням цього процесу будування української культури, з притягненням до нього уваги цілого робітництва й дійсної участі в ньому комуністичних сил“. кої картинної галереї, реорганізацію художнього інституту академії мистецтва то-що.

Констатуючи великі досягнення в галузі української культури, відзначаючи невинний рост її, з'їзд разом з тим накреслює й ті необхідні заходи, що треба вжити партії наближчого часу: „З'їзд підтверджує конечну потребу дальших заходів і дальших завойовань української культури. Намічено засновання українсь-

Зріст української культури за роки існування радянської влади висовує вже потребу поставити велике наукове завдання про видання великої радянської української енциклопедії.

З'їзд доручає Центральному Комітетові розробити це питання“.

Особливим завданням Партії й Радянських Органів з'їзд намічає опанування надбань української культури й мистецтва широкими масами пролетаріату з одного боку, і з другого втягнення нових кадрів пролетарської й селянської інтелігенції в процес творення української культури: „Дальша робота підвищення й зростання української культури у всіх галузях та приєднання до неї широких кол робітництва; дальша робота наближення до широких трудящих мас мистецтва (красне письменство, театр, опера, кіно, музика, образотворче мистецтво); дальше поширення й використання радіо для масової політичної освіти й художньо-освітньої роботи. Дальше прийняття заходів для поширення серед широких трудящих мас масової популярної наукової літератури й боротьба проти релігійних та інших забобонів, за науковий світогляд і розвинення класової свідомості, широка допомога самоосвітній і самодіяльній роботі трудящих, робітництва й селянства. Проведення дальшої роботи по притягненню до українського культурного будівництва широких мас робітників і селян та їх суспільних організацій“.

Харківська Державопера. Макет до балета „Червоний Мак“
худ. А. Петрицького

Ухвалюючи такі цінні й авторитетні рішення: „З'їзд ставить обов'язком всіх партійних організацій віднести питання культурного будівництва на відповідне й значне місце в їх поточній і плановій роботі для посилення комуністичного впливу в цілому культурному житті для висування на культурну роботу найбільш відповідальних і видатних партійних товаришів та надання цій важливій культурній роботі всієї ваги партійного авторитету“. Коли до цього часу справу культурної роботи зокрема роботу в галузі мистецтва не скрізь партійними організаціями вважалося за першорядну й тому менше зверталось уваги на неї супроти інших галузей нашого соціалістичного будівництва, то після ухвали партійного з'їзду такий стан річей зникає. Ми маємо дуже невеликі кадри партійних робітників в галузі мистецтва й цю недостачу нам конче треба поповнити кинувши на цей терен роботи нові сили.

З'їзд ставлячи перед партією і радянською владою велику програму культурного будівництва не забув також позначити й факт недостатнього матеріального забезпечення культурних робітників, ухваливши провадити: „дальшу роботу для поліпшення й підвищення матеріального стану всіх робітників в галузі культури й науки“.

От основні моменти постанови X партійного з'їзду в справі мистецького будівництва на Україні. Цілу резолюцію треба спеціально проробити, щоб провести в життя цілу низку конкретних міроприємств. Самий факт постановки справи культурного будівництва на партійному

Театр ім. Шевченка

Засл. Арт. Респ. Ф. Левицький

з'їзді, як ми вже зазначили вище,—знаменна подія, що указує на ту увагу партії, що вона надає цьому питанню. Винесені ухвали після логічного повного переведення в життя піднесуть стан української культури й мистецтва на слідуючий щабель розвитку. Завдання партійних і радянських органів, що керують справами мистецтва, також завдання громадських художніх організацій подбати про конкретне переведення в життя пактів резолюції.

Одеська Державна опера „Орлиний бунт“

„Любов і дим“ у театрі ім. Франка

Слідом за „Сном літньої ночі“ театр ім. Франка подав у плані річезового конструктивізму п'єсу Дніпровського „Любов і дим“. Поставлена реж. Шклярським вона воскрешає на кону театру ім. Леніна кращі шукання „Березоля“ що до нових шляхів нашого театру, але березолівських досягнень у ній ще замало.

Зміст п'єси взято з часів переходу від військового комунізму до відновлення промисловости. Сюжет для нашого театру цінний—вся дія розгортається навколо відбудування силами робітників зруйнованого за часів громадянської війни заводу. П'єса насичена напруженою боротьбою двох ворожих класових сил, написана до певної міри динамічно, отже має всі можливості до конструктивного оформлення.

І треба сказати, що тов. Шклярський багато попрацював над нею й чимало зробив для її успіху. В його руках п'єса робить певне враження, хоч і не повне ще через непоборену цілком розбіжність стилів у поодиноких елементах спектаклю та де-яку схематичність постановки.

Голі конструктивні форми зрозумілі були на театрі тоді, коли деструкція міщансько буржуазних і побутових форм дореволюційного театру була боевим завданням нашого театру. І він уже виконав свою місію, прищепивши глядачеві смак

до театральної динаміки й підкреслення. В міру розвитку нашого глядача зникала в нього звичка до мертвотности побутового театру й розвивалася потреба прискореного темпу та яскравих сприймань і цю то потребу задовольняв свого часу конструктивізм. Але сьогоднішнього глядача вже не задовольняють надто умовні конструктивні театральні форми, що іноді навіть унеможливлювали реальність сприймання, як не задовольняє й сутий натуралізм побутового театру, що ним милується лише найконсервативніша частина глядача—міщанство. І коли не можна з певністю сказати в яку форму кінець-кінцем вилетіть, ще незакінчений процес шукання на театрі, то безперечно річ, що сьогоднішній глядач тягнеться до реальної сучасної теми поданої в підкреслених, динамічних формах, нехай і умовних, але до певної міри, до якоїсь певної межі. Знайти цю межу—значить знайти нарешті шлях театру на сьогодні і в цьому напрямку, нам здається, і повинна йти робота театрів. З цього-ж таки, а не з академічного погляду ми й розцінюємо роботу тов. Шклярського над п'єсою „Любов і дим“.

Насамперед що до оформлення сцени. Чи добре оформлено завод—центр усієї п'єси? Не зовсім. Коли в першій дії гарне враження справляє конвеєр, містки й рештування, то потім, коли завод відбудовують, цього конвеєра вже за надто мало.

Треба й можна в конструктивній формі подати глядачеві як саме, з якою натугою йде це відбудовування.

Не досить і умовних рухів робітників над відбудуванням заводу пізніше—коли завод запрацював. Ми зовсім не вимагаємо від режисера компромі-

Театр ім. Франка.—„Любов і дим“

Артисти: Рубчаківна (Катіш), Козаківський (отаман) і Раїсова (Люсі)

сів що до загального конструктивного плану постановки, але гадаємо що річевий конструктивізм ніяк не означає тієї відсутності річей, яку спостерігаємо в постановці.

Конструктивізм дає величезні можливості зробити сприймання п'єси повним і яскравим.

Оформлення „Любови й диму“, хоч і досить яскраве, але далеко не повне.

Крім того поміж ним і грою акторів, що в деяких межах з побутовщиною неприємний і невинуватий режисерським задумом дисонанс.

Поруч з живими й яскравими: Ірою (Горська), Врошським (Дилевський), Шурою (Барвинська), Кувадлом (Тер. Юра) мертвотні інженери Корній (Міхневич) і Радецький (Васильєв), або лубкові бандити чи імпресіоністичні божівильні.

Треба було режисерові усунути й окремі неясності, чому прикладом матрос Кувадло контр-революціонер, або навпаки Т. Юра не розв'язує цієї неясності.

Режисер вдало поєднує зміну дій на самому заводі та в покоях Іри, хоч підтягання на очах глядача в гору столу та ятки викликає вже сміх. Постановці чимало бракує ще тієї спасованості окремих частин що до темпу, без якої не можна досягти потрібної динамічності.

Ця неспасованість у рухах і навіть у репліках, і тільки місцями вона зникає (1-а картина).

Більша спасованість дала-б кращу підкресленість і в масових сценах, усунула-б деяку їх хаотичність, що розпорошує увагу глядача (прикладом сцена на базарі). Це технічна хиба але досадна в тім театрі, що має всі можливості уникати подібних при своїм акторським складі й режисурі.

В цілому ж постановка п'єси „Любов і дим“ показує, що робота театру ім. Франка йде в правильному напрямі, що робота молодих режисерських сил дає конкретні наслідки і що зокрема тов. Шклярський може робити гарні постановки.

Театр ім. Франка.—„Любов і дим“—Сцена „Бандити“
Артисти: Козаківський, Супрун, Маркевич і Хороманський

До постановки балета „Червоний мак“

в Харківській державній опері

Розмова з постановщиком М. Моїсєвим

Сюжет балета „Червоний Мак“—цілком не схожий на сюжети старих балетів, що брали своїм змістом із казок та легенд. „Червоний Мак“ балет, що відображає реальне життя нашого часу, балет, що показує ту революційну хвилю, яка поїняла величеський Китай, розбуркавши його тисячолітній сон, та примусила розправити його свої зігнуті до того плечі, почавши визвольну боротьбу з імперіалізмом. Такий сюжет ставить перед постановщиком цілком іншого характеру вимоги що до сценічного оформлення матеріалу й примусив мене виявити його цілком іншими не „балетними“ формами.

Я ділю твір на епізоди, що дозволяють мені швидко переносити дію з одного місця в інше. Всього в постановці 23 епізоди.

В постановці будуть запроваджені принципи кіно: так званий перший план, діяфрагма то-що.

Одна група танків постановки (фокстроти бостони то-що) виявляє обличчя китайських суспільних верхів, що йдуть на повіді імперіалістів стративши свої національні риси, друга група (Народні китайські танки) подає другу соціальну верству сучасного Китаю, прагне національного визволення.

Постановка поодиноких танків уже закінчена і тепер ми працюємо над масовими сценами, що посідають значне місце в балеті, як його класово-соціальна суть.

В спектаклі занятий увесь балет, допоміжний склад та учні балетної студії. В останнім акті бере участь хор державної опери.

Художнє оформлення балета робить худ. А. Петрицький, що вже закінчив макет і ескізи строїв.

Музична частина—диригент Ставровський, який опрацьовував партитуру під доглядом автора—композитора Глієра.

Кравченко.

НАУКОВО-УЧБОВА
БІБЛІОТЕКА

„Ріголетто“ та „Наместо Мадони“

в Харківській державній опері

Черговими постановками театру з'явилися „Ріголетто“ Верді (7/XII) та „Наместо Мадони“ Вольф-Фераррі (8/XII).

Якщо останню передбачалося виробничим планом театру, то постановка оп. „Ріголетто“ виникла цілком несподівано — в зв'язку з гаданими гастрольями відомого співака Дм. Смірнова. Ну, а коли виступає Дм. Смірнов, то хіба ж може він обійтися без „Ріголетта“, „Онегіна“, „Шукачів перлів“ та інш. „коньків“, далі яких цей артист не посувається. А раз постановку дається для гастролера, то її доля на 90% уже визначена: буде „прохідна“ (читай — „на живу нитку“) постановка. Шкодувати з цього в даному разі навряд чи варт, бо „Ріголетто“, як музичний твір уже оджив, своє (написаний 1851 р.) Правда він криє в собі великі можливості що до самого майстерства співу й може являти собою інтерес у відповідному виконанні. Музика цієї опери

дуже приступна для розуміння широкої публіки, чим пояснюється її успіх і на цей раз, але чи справедливо буде зарахувати цю приступність на плюс опери. На нашу думку поспіх її говорить лише про те, що в справі музичного виховання широкого слухача зроблено ще дуже мало, і його смак, розуміння ним музики розвинено ще також замало.

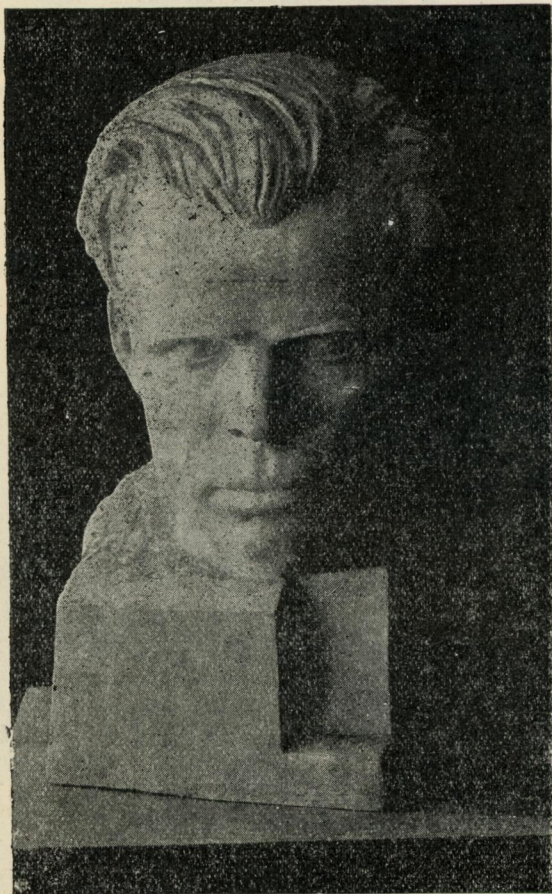
Відсутність з незалежних від дирекції причин гастролера пересунула центр ваги вистави з гастролера на невідготовлений до того склад решти виконавців, що ясна річ, не однаково вдало вийшли зі свого становища. Найкраще вдалося це виконавцеві заголовної партії арт. Гришкові та арт. Сердюкові, що для їхніх голосів партії Ріголетта та Спарафучія пасують як найкраще. Особливо треба відзначити виконання останнього. Артистка Фішер (Джільда) виконала партію дуже музичально, з розумінням характеру старогітальйського мелосу опери та його ритмики, чого не можна сказати про інших виконавців. Від найбільше поставленого „під удар“ відсутністю гастролера, якого він мусив замінити, арт. Середи вимагати більшого, ніж він дав, трудно особливо в такій суто вокальній партії, що потребує довгого тренажу. Взагалі похвальне прагнення арт. Златогорової в усякій партії створити певний сценічний образ на цей раз відбилося негативно, бо вона, даючи, досить правдивий образ Мадлени, лишила по-за увагою суто-вокальний характер Вердієвих партій, чому прекрасний голос артистки звучав блідо (напр., в знаменитому квартеті 4-ої дії). Зпосеред решти виконавців — звертає на себе увагу красивий голос Горохова Монтероне, на жаль заглушений оркестром.

Де-яким дрібним персонажам режисер вдало надав характерних рис підлих гоголівських розпусників. З музичного боку виконання оброблено замало.

Хороше враження лишила прем'єра оп. „Наместо Мадони“.

Ця опера йде в нас уже третій рік і вона одна з поміж кращих постановок так з боку оформлення (худ. Хвостова), барвистого й зручно збудованого, що вже само дає мізансцени, як і з боку роботи режисера (Манзій). Нині постановку доповнено де-якими гарними деталями. Масові сцени проходять жваво.

Що до музичної вартості опери то хоча вона й не однаково цінна в усіх ча-

Новосельський

Письм. Копиленко

Виставка образотворчого мистецтва до Хр. Жовтня

„Борислав сміється“

Виробництво ВУФКУ. Режисер і оператор І. Рона

Можна було б написати цілу дисертацію на тему: чому не вдаються інсценівки на кіно творів класичної літератури. У нас, в нашій українській кінематографії це особливо позначається. Не можна справді високо розцінювати всі досі зроблені спроби. Не кажучи вже про те, що і „Сорочинський ярмарок“ і „Микола Джеря“ не рівноцінні одноіменним літературним творам, і навіть як твори кінематографічні, вони стоять значно нижче багатьох інших фільмів ВУФКУ. Коротко кажучи, невдачі ці в основу полягають у тім, що ці два мистецтва—література й кіно—орудують, впливають на об'єкта різними засобами, і треба бути дуже талановитим кіномитцем, щоб оволодіти ідеєю літературного твору й виобразити її засобами мистецтва кіно.

Так от, як втілення літературного твору на екрані,—невдався й „Борислав“.

„Борислав сміється“ пов'язаний з найраніших часів українського робітничого руху в Галичині. Примітивне, невідосконалене видобування нафти, дерев'яні, прості знаряддя праці й такий самий примітивний робітничий рух з усією його організацією й злобою проти всього панського.

На капіталістичні панські утіски найсвідоміша, а власне найактивніша, кучка робітників нафтових промислів відповідає організацією товариства побратимів. У цих побратимів на кожного визискувача, на кожного гнобителя є дрюк. І на дрюкові тім викарбовується кожна нова кривда, кожне заподіяне ним лихо. „Як усі дрюки покаребуємо, прийде їм кінець“—каже один з побратимів, очевидно, розуміючи під цим повстання й кару на панів. Та вже знаходяться зпоміж робітників такі, що їм „смішно ливитись на оці дрючки“. Треба на панів якогось іншого способу добирати“. Організовується спілка. Проголошується страйк. Підприємці борються з ним найпростішим способом: викрадають страйкову скарбничку. Страйкувати без грошей і підтримки неможна і один робітник вирушає до Львова за допомогою. Але неорганізована й несвідома ще маса робітників не чекає організованої допомоги, вона палять і громить панів, руйнує й нищить підприємство та устаткування.

Треба сказати, що окремими місцями „Борислав“ зворушує глядача. Сцени страйку й руйнації зроблені дуже вдало. Прекрасно, з погляду кінемато-

Український Театральний Музей

Розвиток музейної роботи на Україні звичайно не міг обійти український театр, як елемент української культури, що має свою історичну цінність. Тому утворення в Києві українського театального музею треба вважати за цілком природний факт, а теперішній початок його функціонування, за початок планового вивчення історії нашого театру.

Експонати що їх тепер має музей обнімають український театр у такі періоди: український вертеп (театр пересувного плану феодальних часів), зародки українського театру (п'єси з українського життя руською мовою), перші кроки роботи театру українською мовою, українські трупи (Тобілевича, Кропивницького), різні побічні українські трупи, та український театр революційного часу (молодий театр—Берегіль, Театр ім. Гн. Михайличенка та театр ім. Ів. Франка).

Окремо стоять кутки присвячені видатним українським авторам (Заньковецька, Садовський т. ін.). Революційний театр експонований також макетами постановок, але ж поки що обнімає період до 1926 р. Останній час роботи українського театру ще не експонований хоч від театрів поступають нові макети, що дають змогу сподіватися бачити роботу музею звязану з сьогоднішнім днем нашого театру.

графічного, виображено настроїв підприємців, коли вони почули про страйк. Добре зроблено кадри біля церкви, мітингу, підземлею. Цікава первісна нафтова техніка. Моменти в копальнях зупиняють на собі глядача увагу. Доречно використано спосіб збірного кадру.

Вражає (хоч і менше як у інших кіноінсценівках) нечіткість сюжету. Пояснювальні відступлення, епізодичні, другорядні персонажі без особливого застосування до основної дії—цілком припустимі й навіть доцільні в літературі, в мистецтві ж яскравого чіткого показу,—в кіно вони нецільні, вони завантажують сюжет, роблять його важко зрозумілим. В „Бориславі“ єсть такі моменти. Це кадри з сином нафтового підприємця й епізодик з його залицянням до дочки іншого підприємця.

Не зважаючи, отже на ці хиби, картина безумовно має й деякі позитивні боки.

Мих. К.

стинах, проте має багато справжньої й досить складної музики, дивно пересипаної з примітивною, в стилі „неаполітанських пісеньок“ (антракти). Що до самої форми, то вона все-таки крок наперед.

З виконавців головних партій нова арт. Карпова, добре відома харків'янам із сезону 1922 року. Артистка має великий сценічний досвід, але гра її надто побудована на „нутрі“ й екцентричній, що не завжди утримує артистку в межах художньої правди, а головне надає їй одноманітності. Малієлла Карпової дуже з рідні Карповій-Кармен. В ній не виявлено буйної життєвої сили, весни що прагне кохання й волі і призводить до бажання вирватися з чужої сім'ї, до пе-

ремоги почуття над розумом і мораллю людей, з якими вона зв'язана в житті. Без того Малієлла Карпової позбавлена симпатичних рис, зла, груба навіть вульгарна.

Небагата на нюанси але сильна тону-сом гра цієї артистки наклала свій відбиток і на гру партнерів (Дженаро-Молін, Рафаель-Будневич), яка позбулася правдивості і набула нашарку дешевої ефектності старої оперної школи, особливо у Будневича.

З вокального боку вистава проходить добре втомлює лише постійне forte без жодної динаміки звуку, що відносимо на рахунок диригента Вейсенберга.

Ефектно постевлені танки останньої дії (балетмайстр Мойсеїв). Nevermore

„Веселий Пролетар“

Під такою назвою вже другий рік працює в Харкові театр, що поставив собі за мету обслуговувати профспілковського глядача і розрахований на умови клубної сцени. Пристосовуючись проте до клубних умов, він намагається давати вистави з установкою на якість. Давати краший зразок для роботи клубного самодіяльного театру, написавши на своїх прапорі клич боротьби з халтурою, що деморалізує й псує художній смак робітничої аудиторії.

Вважаючи на те, що в клубній аудиторії найбільшим успіхом користувались так звані малі форми, (жива газета, політогляд і т. і.) театр вирішив за найдоцільніше піти шляхом цих малих форм, що найближчі для клубного глядача. Такий театр одначе не має за собою на Україні жодних традицій: він лише народжується, як соціальне замовлення в наслідок підвищення культурних вимог профспілковського глядача. Тому йому довелося розпочинати все спочатку від виховання відповідного типу актора до драматургії. Довелося на перших же порах зустрітися з великими труднощами. При комплектуванні труп, взявши курс на талановитий акторський молодняк, довелося провадити відповідну виховавчу роботу, самим готувати відповідний репертуар.

Але всі ці труднощі театр успішно перемагає і в Харкові вже зарекомендував себе солідною установою, а особливо на гастрольних по робітничих районах України — Криворіжжя, Донбас, Дніпропетровщина — де театр подорожував минулого літа, за два й пів місяця давши 70 вистав, які одвідало 65700 глядачів, інформувавши при тім у кожному місті й районі робітничі драмгуртки.

Обставини так склалися, що театр минулого сезону акцентував свою роботу на сатиричних формах але досвід гастролів показав, що така обмежена змістовна установка, доцільна й потрібна в місті де є театри різних типів, робітничого глядача, особливо на провінції, де немає ніяких театрів не задовольняє, він хотів би дістати як найрозмаїтіший комплекс

вражінь, хотів би бачити, і комедію, і сатиру, і драму. Театр мавши цей досвід поробив відповідні корективи в плані роботи на сезон 1927/28 року. Стоючи й далі на принципі театру малих форм він в репертуарі цього сезону відходить від виключної установки на сатиру й огляди, а будує репертуар за типом вечірних програм, в які входять різні обсягом і змістом сценічні твори з широкою амплітудою — від трагічного нариса до анекдота, включаючи й інші мистецькі категорії — музику, хореографію, спорт, та використовуючи всі можливі в революційнім театрі форми: драматичні, ліричні, комічні, сатиричні етюди, оперету, водевіль, та різні форми естрадного мистецтва.

Цього сезону театр ставить особливий наголос на підвищення культури актора малих форм, особливо на культуру згуків та слова. Звертає особливу увагу на культуру української мови.

„Веселий Пролетар“ театр центрального порядку. Театр, що має стати основним стандартом для багатотисячної армії драмгуртків, звідки вони черпатимуть матеріал, як по лінії режисури так і методики для своєї роботи.

Цього сезону театр звернув і особливу увагу на піднесення своєї культурної цінності в цілому, запросив до роботи Нар. Арт. Республ. Леся Курбаса,

Совкіно. — „Ваша знайома“

Реж. Кулешов

Арт. Хохлова в ролі журналістки

ВУФКУ — „Б, рлчка“.

Сценарій Ялового. Реж. Лопатинський
Панич—Зорін. Покоївка—Чернишова

який дав свою згоду на одну постановку сам і другу з режабом Березоля. Дав також згоду на роботу в театрі художник В. Меллер.

Репертуар, цього року, обіцяє бути різнобарвним та цікавим. Зараз готуються дві постановки: перша—вечір присвячений творчості українських письменників: українському гуморові, пісні, музиці й танкові. Друга—вечір на профспілкові теми СРСР та Європа—„Амстердам“ За основу взято твір одного німецького письменника, обробляють його та додають нові сцени—Бочеліс та Поліщук. Далі вечір класиків в яким за основу взято: „Розбитий ківш“ Кляйста та інш. дрібні класичні твори. IV. Оперета та політичні теми, V вечір української класики. Нарешті постановка Л. Курбаса.

Театр почав свій сезон 4 жовтня урочистим Жовтневим програмом—„Землетрус“—куди ввійшли 2 драматичних нариси: „На грані“ й „Сумерки“, „Землетрус“—комедія з часів початку Жовтня, хореографічний нарис „Перемога“ та інсценіровка „Маніфест ВЦВК'а“. Спектакль цей після Жовтневих свят залишився в репертуарі театру відбувши на сьогодні 20 вистав.

Прийом театру аудиторією свідчить про правильно взятий ним курс і запорука в тім, що театр розв'яже своє складне завдання—утворення першого українського театру малих форм.

Г. Д.

„Джума Машід“

в театрі кол. Корша

Екзотика східня та північна посідає все більше місця в репертуарі московських театрів.

„Пурга“ у Корша і в студії Малого театру, „Каучук“—в театрі Пролеткульту, „Восстание“, в Державнім Єврейським театрі, нарешті „Джума Машід“ в театрі кол. Корша—все це ланки одного й того самого ланцюга театральної екзотики.

Формально будиши свідченням про перехід ідеологічно до більш витриманого репертуару, багато з цих постановок по суті, прихована втеча від серйозніших і відповідальніших завдань, що стоять перед радянським театром, в нетрі екзотики, яка гарантує „стовідсоткову сучасність“. У них знову воскресає, колишня агітка обрамлена в яскравий декоративний монсянж, і не випадково театри в гонитві за вдячною екзотикою, хвтаються навіть за найнепевніший літературний матеріал.

„Джума Машід“, в театрі кол. Корша одна з найтиповіших постановок цієї східної серії.

Г. Венеціянов у своїй драмі зробив спробу показати всю широчінь національно-революційного руху в Індії. Автор не тільки показує засоби англійської колоніальної політики в досить спрощених плакатних тонах, він обнімає й національну ворожнечу магометан та будистів, він показує на сцені й магараджу з фокстротом, індуського фабриканта і сварджиста протиставляючи всіх їх революційним соціальним низам. Багато місця уділяє також індуській жінці, що рве кайдани тисячолітньої неволі.

При широкім розмасі теми кожна з цих постанов і груп схарактеризовано тільки натяком. З поміж численних порушень у п'єсі тем ні одної з них цілком драматургічно не використано.

Позитивний герой п'єси—лікар Кунду поданий якимсь народним освітянином, що виконує свою місію через „хождіння в народ“ і з п'єси зовсім не видно, що за сили стоять за його спиною.

Наспих вліплена любовна інтрига білими нитками пришига до соціально-політичного полотна п'єси.

Театр зробив спробу уквічати декоративного пишністю оформлення, вбогу літературну канву п'єси і з цього вийшов спектакль, який гнітить своєю еклектичною безладністю.

Не зважаючи на те, що п'єсу „Джума Машід“ ставили два досвідчених режисери: А. Дикий та Б. Бебутов, кожен з виконавців виконував свою роль як кому схотілось, як і завжди добре й соковито грає Борисов—Гопаль—Сен, забуваючи завжди, що в нього на голові тюрбан, а не ермолка Мендель-Маранца, опереточність вносить Кторов—Магараджа й з'єсім інакше розв'язує свою роль Хохлов, силкуючись надати постати Кунду національного колориту. Краще вдалися епізодичні ролі: Барська дуже вдала Ванда О'Келлі й Шмитько—Фред Барроу.

Ще декілька слів про декоративне оформлення.

Художник Павло Кузнецов розіслав перед глядачами прекрасні декорації, однаке цілком не зв'язані з основними тенденціями п'єси. Бо-ж автор хотів показати смерть старої розриваної віковими кастовими й національними забобонами Індії та народження нової Індії, де капіталізм збуджує до життя й боротьби молодий індуський пролетаріат. Тим часом оформлення П. Кузнецова скероване виключно на екзотику, смакує живописний краєвид пальм і пагоди й зовсім забуває, що над чудернацькими багатоярусними пагодами вже висувається струнка простопадна фабрична труба.

Альф

Одеська Державна опера
Артистка
М. Слав'янська

Виставка пам'яті М.

Музей українських діячів науки та мистецтва, що його ще 1924 року заклала Академія Наук, розпочав енергійнішу працю тільки на осіни минулого року, коли почав одержувати невеликі кошти. І вже на весні цього року він мав кілька тисяч експонатів. З поміж цих експонатів значна частина обнімає творчість М. Лисенка та його добу. Отже бажаючи відзначити 85 роковини з дня народження „батька української музики“, музей у квітні-травні п. р. впорядив виставку пам'яті Лисенка.

Виставку тоді було розташовано в трьох кімнатах: у першій реставровано кабінет Лисенка останніх років його життя, в другій центральній, найбільшій кімнаті музею в історичній послідовності виставив матеріали про життя й творчість Лисенка, а в третій кімнаті були численні матеріали двох ювілеїв Лисенка—1893 та 1903 р. р.

Тепер, відзначаючи 15 роковини Лисенкової смерті, музей з 16 листопада відновив цю виставку у де-чім її відмінивши. За браком приміщення довелося не виставляти матеріалів обох ювілеїв Лисенка, а замість того в невеличкій кімнатці розташувати матеріали про Лисенка після його смерті. Тут зібрано чимало афіш на концерти його пам'яті та концертів, де виконувалися поодинокі його твори, афіші оперних вистав, посмертні видання його творів, статті й книжки про Лисенка, композиції присвячені йому та інш. Разом з тим цей матеріал свідчить, як наше суспільство після Жовтневої Революції ставилося до Лисенка й як його твори живуть в сучаснім.

Музей поставив собі на меті зібрати й опрацювати весь матеріал, що не тільки висвітлював би життя та творчість діячів мистецтва й науки, але й змальову-

Візита Гоголя до сценариста з ФУФ-ПУФ

Шашельман, молодий сценариста і злегка кучерявий брюнет у круглих американських окулярах рвучко підвівся од столу, за яким щойно писав, і нервово забігав по кімнаті.

Сьогодні він зробив добру операцію, підписавши з кіно-організацією ФУФ-ПУФ контракта на інсценування для кіно всіх творів Гоголя й біографії безсмертного іроніста. І от тепер, взявшись за „Повість о том как посорился Иван Иванович с Иваном Никифоровичем“ (ділова людина не любить марнувати часу), Шашельман на половині сценарія запнувся. Ніяк не міг рішити—чи дозволяє матеріялістичний світогляд щоб бура свиня самохіть заскочила до повітового суду й викрала звідтам Довгочунову супліку.

Найприкріше було йому, що вже був знайшов прекрасний вихід із ідеологічної скрути. На аркушику паперу рівними рядками було написано:

427. Іван Іванович сидить під грушею, їсть диню.

Напис: Іван Іванович дуже любив дині.

428. Убігас Гапка. Говорить до нього, показуючи на вулицю.

Напис: Всі писарі й сторож із суду пішли в шинок.

429. Іван Іванович підводиться.

Напис: Приведи сюди буру свиню.

430. Гапка приводить свиню на мотузці.

431. Іван Іванович бере в неї з рук мотузку.

Напис: Піди принеси з комори кирею невидимку.

432. Гапка біжить і приносить кирею.

433. Гапка накидає кирею на плечі Івану Івановичу. Він стає невидимий і тільки чоботи простують до хвіртки, а за ними свиня,

Написавши ці кадри, сценариста згадав, що свині сам один не поведеш, а треба комусь підганяти, про те ж щоб десь були плахти невидимки (для Гапки) він ніколи не чув і майже геніяльний план,—послати красти Довгочунову супліку з суду його ворога з бурою свинею на мотузці,—завалився.

и М. Лисенка в Київі

а, що вав би їхній побут та соціальне оточення, серед якого їм доводилося працювати.

Цей напрямок своєї роботи музей виявив і на виставці Лисенка, Адже-ж діяльність Лисенка в різних галузях музичної справи та його громадська робота—це ціла доба в українським культурно-мистецьким житті. І-центрально-на кімната виставки посилено цю добу змальовує.

Тут виставлено багато творів Лисенка, що видані були за його життя, чимало автографів музичних творів його (почасти недрукованих) та етнографічних записів, рукописів літературних творів, лист Лисенка, кілька десятків фотографій Лисенка з різних часів його життя, афіші про його концерти та вистави, різний документний матеріал, рецензії й статті про нього та ін. Але, крім того, тут є багатий матеріал про інших осіб, що були зв'язані з життям і творчістю Лисенка: численні фотографії родичів та видатніших його приятелів і знайомих (прикл. Франка, Куліша, Драгоманова, Нечуя-Левицького, Демущового, Сокальського, Менциньського, Крушельницької), листи літературні й музичні твори присвячені Лисенкові.

Тепер в-осени, після весняної виставки центрально-на кімната збагатилася ще на деякий цікавий матеріал (афіші деяких концертів, погруддя Лисенка, що його на замовлення музею зробив тов. Балавинський).

Експозицію матеріалів виставки зроблено цікаво й з додержанням науково-музейних принципів.

Отже виставка ця дає багатющий матеріал для наукового студювання. Тут дослідник знайде не тільки те, що поглибить його обізнаність із творчістю Лисенка, дасть йому нові відомості про життя його відкриє йому часом незнані факти й явища. Багато експонатів говорять і про утиски царату, за яких доводилося провадити українську

Совкііо. Засл. арт. Респ. Блюменталь-Тамарина в фільмі „Дело Пелагеи Деминой“

культурно-мистецьку роботу, в ті часи, про на-строї та вимоги концертної публіки, про фінансові наслідки концертів, про українську музику закордоном, про діяльність сучасних Лисенкові постів, письменників, громадських діячів

Для інших же відвідувачів, що не ставлять, собі дослідного завдання, виставка ця дає змогу відчувати розум доби й виразно уявити ті величезні зусилля, з якими доводилось нашій культурі про-бивати собі шлях наперед.

Виставка Лисенка, перша вдала спроба музею. І хотілося-б, щоб надалі наше громадянство уваж-ним ставленням та надсилкою матеріалів допо-могло музеєві поширити свою роботу **Юрмас**

З цим сценарієм рішуче не везло Шашельманові. Гоголь написав свою по-вість так, що жодної динаміки не полу-чалось. Як не бився він, а ні крутілки, ні спускалки вставити неможна було. Нечистої сили, на яку й Репертком доз-воляє все валити Гоголь у повісті не дав. І хоч ти плач. Мав він надію зіграти на динях, і своєму патронові з ФУФ-ПУФ, при розмові якомсь, натякнув про свій намір, примусити дині летіть з башти прямо в рот Івану Івановичу, по дорозі краючись на скибки. Але патрон рішуче заперечив цей прийом, нагадавши, що аналогічний прийом Шашельман уже раз зужив у „Черевичках“, де вареники самі плигають спочатку в макітерку з смета-ною, а потім Пацюкові в рот.

Словом прийом з динями засуджено було на смерть. Лишалася бұра свиня, що поводила себе в Гоголя краще не треба, коли б знаття, що Репертком ще раз стерпить.

Шашельман готовий був впасти в розпуку. Він слав чортів на адресу режи-

серів, перемонтажерів, а найбільше на адресу Гоголя, за його нерозуміння кіне-матографічних законів, коли хтось несмі-ливо постукав у двері.

На дозвіл, біля порога став середнього зросту шатен, блідий на виду, з довгастим гострим носом і довгим волоссям, зачі-саним на правий бік.

— Ви сценариста,—випалив до нього Шашельман.

— З людської ласки,—мовляв гість,— Микола Гоголь, коли чували.

— От вчасно нагодилися. Сідайте, будь ласка. Маю до вас справу. Хочете будемо разом інсценувати Ваші твори для ФУФ-ПУФ. Згожуйтесь, бо самим не пощастить одержати це замовлення. Я підписав кон-тракт на всі. Даю 25% гонорару. Згода?

Гоголь підвівся. Подивився примру-живши очі на сценариста, на купку сроїх творів, що лежала на столі, на списаний ар-кушик, ще раз на сценариста. Потім кахик-нув і промовив до господаря, вклонившись:

— Скучно мені з вами „господа“.

А потім скромно вийшов.

Ель-Бе

Образотворче мистецтво в Нью-Йорку

„Новий Світ“ versus старе мистецтво. То не парадокс і не контрадикція цей факт, що нині „Новий світ“, пожирає твори старого мистецтва Європи, Азії, Африки й Австралії в такій великій дозі, що мало не давиться. Річ це цілком природня. Порівнюючи молодий американський капіталізм незвичайно агресивний політично, просперативний економічно й чванливий під кожним іншим зглядом.

Найхарактерніша риса його — робити гроші здобувати як найбільше грошей, байдуже в який спосіб. За гроші, мовляв, все можна набити, чого лиш душа забажає. І ось, показуючи, що й для нього слова „не єдиним хлібом житиме чоловік“ мають „реальне“ чи літеральне значіння, він пробує бути „меценатом“ мистецтва, мистецьких цінностей майже цілого світу. Направду ж він тільки скупщик творів мистецтва, якого він навіть не розуміє. Збіднілі ж „парнаси“ старого світу знають це й продаються зараз Америці гуртом і вроздріб. Галереї і виставки в Америці переповнені їхніми творами, з царини скульптури й живописи особливо. Сила американських мільйонів — спокуслива річ, що й казати. Перед нею можуть встояти не многи одиниці, а таких не багато.

Америка тепер то якийсь гігантський базар, де продаються твори мистецтва, яке лише можна собі уявити, яке лише існує чи існувало в світі. Справді, чого тільки тут не знаєш? Твори сивої старовини, доби ренесансу, найновішої доби.

Зайдіть в нью-йорський „Метрополітен“ музей лише, то й там ви знайдете майже всі твори мистецтва з незапам'ятних часів, аж до нашого часу, зібрані з цілого світу.

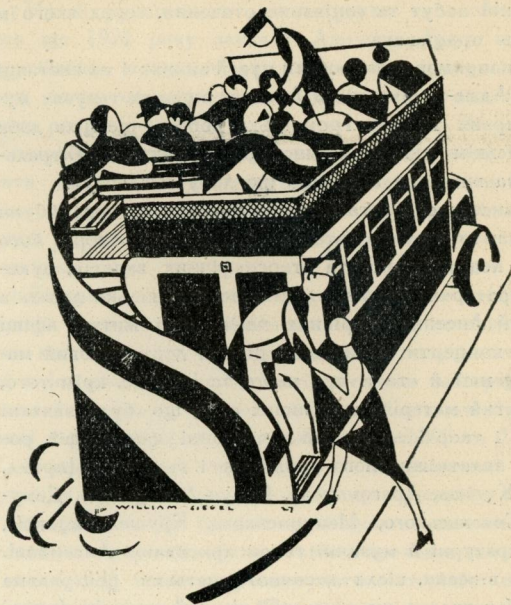
Чим це пояснюється? Любов'ю мільйонерів до краси, до творів мистецтва? Нї. Просто тим що вони дорого ціняться, тим що... мільйонер немає де дівати мільйонів. Це також не парадокс, а цілком звичайнісінька річ в капіталістичнім суспільстві.

Дуже влучно про це сказав один товариш-мексиканець, Дієго Рівера. (Дієго Рівера — визначна постать в Комуністичній партії Мексики і один з найбільших артистів-художників в Латинській Америці). Бувши недавно в Нью-Йорку, де він спинився на короткий час по дозозі до СРСР щоб взяти участь у св'ятуванні Жовтневих роковин, він одважав „Метрополітен“ музей і подивився своїми вражіннями. Ось що він говорить:

„Моя коротка візита Метрополітен музею зробила на мене дуже гіточе вражіння. Безлатне розставлення творів сегового мистецтва й коловальних зразків гідоти поруч з ними — який же це кецький смак. Це жива картина тієї ролі, що її тепер відіграє Америка в світі.

Метрополітен музей, з брав більшу частину найбільших мистецьких цінностей різних країн світу в порівнянні короткий час, символізує для мене теперішню світову домінацію Сполучених Держав. Країни, що створили велике мистецтво не можуть утримати його перед спокусою американських мільйонерів. Мільйонери, які не знають нічого про мистецтво, а знають лише купувати річі тому, що вони дорого ціняться — які навіть не розуміють того елементарного факту, що велике мистецтво тратить свою силу коли відірване воно з оточення в якому воно було створене і з якого воно вирросло — сягають своїми загребущими руками в усі часті світу й позбавляють їх усіх неопущених скабів віків для того щоб вивішувати їх (скарби) поруч з такими огидними річима як „Переправа Вашингтона через ріку Делавер“.

Фордизм у мистецтві. Хоча в Америці вимовляють мистецтво з великої М, і має вона після

Автобус з п'ятої Авеню. Мал. Вільям Зігель

авторизованої статистики, тисячі й тисячі художників, що працюють й живуть в Нью-Йорку й у Європі, надсилаючи до Америки щороку свої твори на виставки, нема тут жодної перманентної колекції, де б показувались сучасні мистецькі роботи сучасних майстрів.

Тут розгардіяш, анархія. Тисячі розмаїтих приватних галерей, що дають змогу численним спекулянтам від мистецтва спеціалізуватись в цій царині „бизнесу“ — мистецтво тут також „бизнес“, а нема ні однієї національної галереї. Нема навіть чогось такого, що наближалось би до Третьяковської галереї, не кажучи вже про „Національну галерею“ та „Галерею Геті“ в Лондоні й подібні їм по інших великих центрах Європи.

Оце недавно лиш нью-йоркський університет оголосив, що він „візкує“ галерею сучасного мистецтва“, тобто місце, де зможуть виставляти свої мистецькі праці сучасні артисти. Але в порівнянні з цим, що дійсно повинно б тут вже давно бути, це — крапля води в морі. Єдиного, великого національного центру де можна б побачити різні форми мистецтва від одним дахом і за одним заходом, тут так таки й немає.

Відсутність одного мистецького центру значно утруднює справу оглядин і рецензування творчості сучасних американських митців.

Яка ж все таки ця творчість, який її домінуючий характер, напрямок, мета і т. д.?

В Америці зараз „процвітають“ (тут все „процвітає, все „найкраще“, найбільше „найславніше“ і т. д.) всі роди образотворчого й всякого іншого мистецтва. Домінує ж поргетистика, ескіз і скульптура.

Існують численні школи мистецтва, пересажени звичайно з Європи. Існують також численні мистецькі гуртки розмаїтого характеру — від найконсервативнішого до найрадикальшого. Є чимало митців, що не належать до якоїсь певної школи. Дві великі асоціації „Асоціація Художників“ і „Асоціація ІнDEPENDент (Незалежних) Артистів“.

Всі вони — або майже всі — час од часу виставляють свої праці здебільша по численних приватних галереях тільки іноді великі асоціації влаштовують

самі виставки робіт своїх членів. Мистецькі праці більшості артистів Америки легко знаходять тут збут поруч з європейськими та іншими, попадаючи кінцем-кінцем до салонів мільйонерів й тому подібних „порядних громадян „порядної Америки“. Деякі мистці самі доробляються мільйончиків на своїм мистецтві, хоч і багато з них здиhaє на піддахах та сутеринах. Доля цих останніх далеко не приваблива і тому сучасні американські художники стараються уникати подібних „метаморфоз“. Роблять вони це в той спосіб, що „не за страх, а за совість“ підробляються під смак тих, хто купує працю їхніх рук і добре за це платить.

Така атмосфера сучасного американського життя. Нею й позначається здебільша творчість сучасного американського мистецтва.

В Америці й мистецькі твори стандартизовані наче автомобілі Форда. Звичайно буває таке, що якомусь художникові „повезе“, то-б то він свій мистецький твір спроможеться продати за колосальну суму. Тоді всі інші ставають зараз його наслідувати, щоб і собі „здобути успіх“. Витворюється певний смак, певна мода, певний стандарт і все довкола цього обертається довгий час, поки знов хтось не завдасть нового тону, не встановить нової моди.

Галерея Ваденштейна. Минулого тижня відкрилась в цій галереї виставка скульптури Аллана Кларка. В ньому оперує деревом, крицею, й бронзою. Тематика різнозродна: від портретів Амеліти Галі-Курці до акторів і танцюристів Яви та Японії.

Найбільше вирізняється з усієї колекції фігура яванського актора. Драматично стилізована гримаса артиста з Яви, застигла на французькій горіховій дереві.

Галерея Валентайн-Дуденсінга. Тут виставлено твори гуртка сучасних американських художників, які вже не раз виставляли свої праці на виставках, влаштовуваних асоціацією „Незалежних“. „Непохитно консервативні“ художники тут домінують, але серед них є один поступовець Джан Слоан, художник далеко не хамелеонської тенденції, як його величає буржуазна критика. На цій виставці він репрезентований найкращою своєю працею, після оцінки критики його голова дівчини „Бравн Селлі“ дійсно вдалий твір, насичений коліром і міцний композицією.

Праці решти художників консервативної тенденції не звертають на себе особливої уваги.

Цікаво ще що поступовець, Ян Матулька, на цей раз „попав у ціль“ своєю „Совою“. Мистецька критика привітала твір Яна Матульки незвичайно тепло й не перестає сипати щедро похвали на адресу художника який творить часом непорівняно вартіші річі.

Ян Матулька часто дає свої мистецькі праці на сторінки революційно-мистецького

журналу „Нові Маси“. І серед них бувають дуже гарні змістовні річі перейняті пролетарською ідеологією й міцні формою.

Після „Сови“ не буде нічого дивного як незабаром кожний американський художник почне наслідувати Яна Матулька, так що за совами й світу не видно буде.

Галерея Рена. Тут виставлено праці Джана Керола—портрети й рисунки, всього шість річей. З поміж них найбільшу увагу звертає „Перша Орхідея“.

Галерея Райнганта. Тут виставлено праці французьких модерністів. З поміж них Пікассо з своєю картиною „Бретонські Жінки“ лишив решту далеко по-заду.

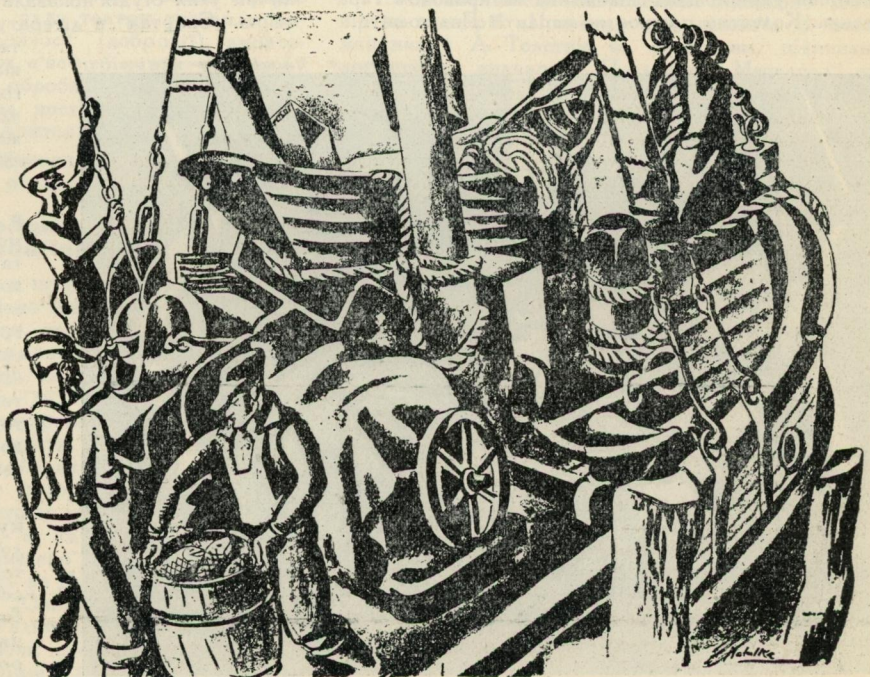
На цьому доводиться й кінчати, хоч звичайно, огляд галерей можна б при бажанні продовжити ad infinitum.

Можна б показати радянським читачам чимало сміття, що його вимела мітла революції з країн Радянського Союзу і перед яким „умиляється“ свита буржуазія та на розхват розкуповує. Це „святі“ ікони давніх, зотлілих століть, що приковують тут зараз більшу цікавість буржуазії ніж які хочете твори справжнього світового мистецтва. Цілі партії цих старих ікон дістались сюди й пишуться на різних виставках, досягнувши ціни від 5 до 6 тисяч за штку.

Ще не так давно преса Америки була переповнена Сезаном Пікассо, Ван Гогги, кубізмом, футуризмом, вортицизмом і дадаїзмом. Зараз шум довкола всього того втих, мистецьке життя вклалося в якесь спокійне, звичайне річище, і.. гниє в нім.

Недавно довкола Архипенка роблено тут чимало шуму; зараз він спокійно вирізує собі свої фігури голих жінок і не оглядається назад чи не йде була полісмен, щоб забрати нашого земляка, в будигарню. (О, американці! страшенно „моральні“ гіпокрити!). Мода тут вища за мораль і неморальність і всюди й усе перемагає.

Евг. Крук

Флотестерські рибалки. Мал. Яна Матульки

ХРОНІКА

Харків

В театрі Березіль прем'єра „Бронепоезд“ призначена на 18 грудня. Закритою виставою вона піде вже 17 грудня для спілки Хеміків, а 20 грудня піде також закритою виставою для комсомольців Жовтневого району.

В середу 14 грудня театр відновлює торішню постановку „Седі“ з артисткою Н. Ужвій в заглавній ролі.

Харківський державний театр готує до постановки п'єсу „Седі“ з артистами Варецькою й Ватулею в головних ролях.

З Державним театром для дітей тепер опрацьовується справа зужиття Лялькового театру для дітей дошкільного віку. На цім тижні має відбутися закрита вистава на яку будуть запрошені широкі педагогічні й громадські кола для обговорення цієї справи з боку методичного й педагогічного.

Наступною прем'єрою наприкінці грудня в театрі піде п'єса Дніпровського „Любов і Дим“. Оформлення сцени для цієї постановки доручене худ. Цапок, а писати музику запрошено комп. Мейтуса.

Режисер Крига поруч працює над іншою п'єсою з китайського життя.

Руський драматичний театр у Харкові буде працювати до 19 лютого наступного року, а не до 1 січня, як малося на початку сезону. Після 19 лютого його замінить Державний Єврейський театр, що грає тепер у Одесі.

В Проскуріві грає український колектив за проводом П. Борікова, режисер Л. Сабінін. В репертуарі крім побутових п'єс „Вирок“ Левітіної та „Республіка на колесах“ Мамонтова, готується до постановки п'єса Г. Венеціянова „Джума Маші“. В грудні колектив на запрошення Політосвіти переїздить на гарантію до Кам'янця-Подільського.

В Могилеві-Подільським з грудня почалися вистави українського колективу за проводом Тарасенка. Колектив працює на гарантії Політосвіти.

Київ

Київська державна опера другий цикл починає 1 січня.

Репертуар цього циклу складатимуть опери: „Тоска“, „Р.голетто“, „Чіо-чіо-Сан“, „Орліний бунт“, „Казка про царя Салтана“, „Севільський цирюльник“ та балет „Шут“.

В другім циклі в театрі працюватимуть нові співаки: засл. арт. Респ. Мосін та Брагін.

Передбачаються також гастролі відомого тенора Голинського, що тепер співає у Харкові.

Держдрамтеатр ім. Франка. Театр включив до свого репертуару п'єсу Слонимського „Вавилонська Вежа“.

Закінчується переговори з режисерами Радловим за Смишляевим про їх роботу над кількома постановками в театрі.

Руська драма. Наступною прем'єрою в театр піде п'єса В. Шкваркіна „Вредний элемент“, яку ставить в плані старовинного водевілю режисер Н. Попов.

Державний Театр для дітей. Театр включив до свого плану роботи переведення цілої низки дитячих музично-літературних ранків, присвячених поодиноким класикам. 1-ший ранок присвячений Пушкіну відбудеться у середніх днях грудня. При театрі закладено інформаційно-інструкторське бюро в справі мистецького виховання дітей. Бюро зв'язується з керівниками мистецьких гуртків по трудностях та дитустановах.

Ляльковий Театр закінчує постановку 2-х п'єс для дітей середнього віку: „Три щастя“ та „Пригоди китайця Чун Па-чу“.

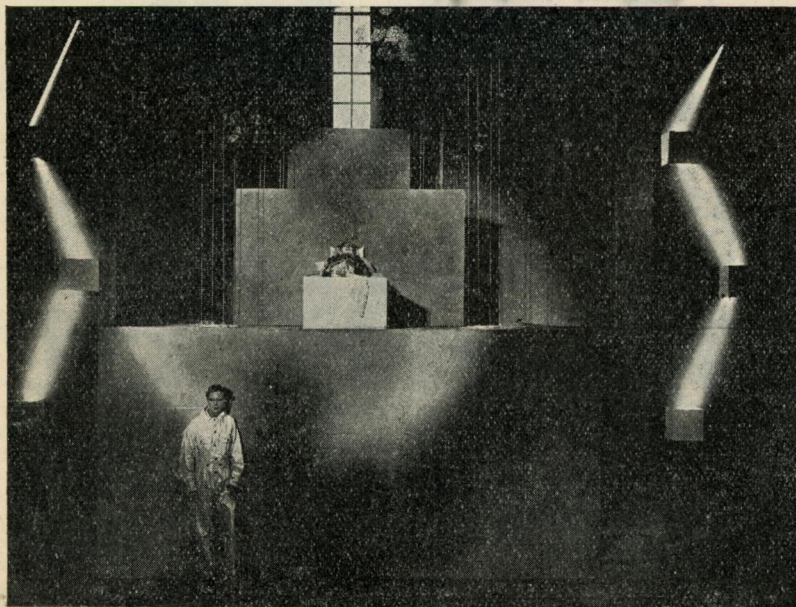
Театр розпочав також планове обслуговування дорослого глядача.

Єврейський Театр-Студія. В Києві в травні відкрито Єврейський театр-студію, склад якої набрано цілком з єврейської робітничої молоді.

Маючи поруч з педагогічним також і виробничий ухил студія показала відому п'єсу Волькенштейна „Спартак“, в літературній обробці Д. Гофштейна та постановці Е. Лешанського. Тепер Студія готується до ювілею відомого єврейського письменника Абрамавича (Менделе Мойхер Сфорім).

Театральна асоціація в Києві. Щоб об'єднати молоді творчі сили театру, та утворити центр наукової-театральної думки в Києві організується театральна асоціація, до складу якої входять робітники різних галузей театроботи (режисери, актори, композитори, художники, драматурги та теакритики).

Київський Музтехнікум. Для демонстрації досягнень студентів музтехнікуму, адміністрація останнього вирішила щотижня по вівторках і п'ятницях влаштовувати широкі публічні концерти присвячені окремим окмпозиторам.

Кадр з французького футуристичного фільму „Нелюдське“ реж. Лерб'є

Одеса

В Одеській державній драмі до сьогодні пройшли такі нові постановки: „Любов Ярова“ в постановці гол. реж. В. Василька, „Весілля Фігаро“ в постановці реж. Бережного, „Респ. бікла на Колесах“ реж. В. Василько, „Захід“ реж. Вільнер. З торішніх постановок відновлено, „Собор Паризької богоматери“, „Фея гіркого мигдалю“, „97“ і „Рожеве Павутиння“.

Тепер режисер В. Василько готує до постановки „Енеїду“ в переробці своїй та Микитенка, режисер Вільнер працює над п'єсою „Яблуневий полон Дніпровського, а режисер Бережний поновлює „Бубус“.

Матеріальний стан театру найкращий у Одесі—430 карб. пересічних.

Державний Єврейський театр у Одесі в першій половині сезону показав уже шість постановок. З поміж нових першою пройшла комедія „Рістократи“ за Шлоом-Алейхемом в обробці Волкенштейна, в постановці режисера Н. Норвід і оформленні сцени худ. Епштейна. Друга прем'єра, „Юнген“ Фіншберга, пройшла на Жвтенів Свята. Ставив цю п'єсу головний режисер театру Ефр. Лойтер з художн. Ф. Слуцьким.

З поміж торішніх, харківських постановок пройшли: „Койменкерер“, „Шабсе-Цві“, „Пурім-Шіаль“, і „Цвей Кунілемель“.

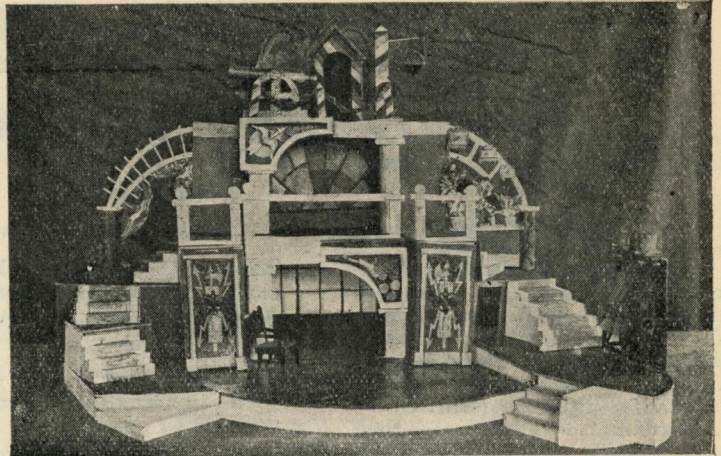
Тепер режисер В. Смишляев (МХАТ II) працює над постановкою п'єси з часів французької революції—„Бабеф“ М. Левідова. Оформлення сцени до цієї постановки робить худ. Нікітін, що оформляв „Орестею“ в II МХАТ'і. Одночасно театр почавлює п'єси: „Гольдене-Медіне“ й „Загмук“.

На ознаменування 10 роковин з дня смерті єврейського письменника М.нде ле Мойхер Сфорім (Абрамозича), художня рада театру ухвалила поставити п'єсу „Бале-Гойзс“ (добродії), змонтовану Е. Лойтером з двох п'єс небіжчика—„Призов“ і „Такса“. Літературна обробка пролога й епілога до постановки доручена поету Перецу Маркішу. Ставимо п'єсу Ефр. Лойтер.

В Одесі театр працюватиме до 19 лютого наступного року, а після переїде до Харкова.

Робітниче-селянський театр на Зінов'ївщині

1926 року в люгм з ініціативи Окрполітосвіти було вперше організовано на Зінов'ївщині Робсельтеатр, що проіснував до червня 1927 р. і на протязі 16 місяців обслужив: Зінов'ївську, Першотравенську, Криворизьку та частину Запорізької округ. В червні 1927 р. за браком матеріальної бази театр цей був розпущений, але в серпні окрполітосвіта знову дала кошти, щоб театр міг продовжувати свою роботу. Після місячної підготовки театр знову вирушив у подорож по Зінов'ївщині. На уповноваженого театром цієї формції призначено С. Колчинського, а на режисера Г. Квітку. В репертуар театру заведено такі п'єси: „Родина Щіткарів“, „Запорожець за Дунаєм“, „Гайдамаки“, „Маруся Богуславка“, „Овеча Криниця“, „Поши-у дурні“, „Підземна Галичина“, „Майська ніч“, „Безталанна“. Переводючи свою роботу з планом і маршрутом виробленими Окрполітосвітою Робсельтеатр Зінов'ївщини поточного року обслужує три пункти.

Ескіз декорації до „Ревізора“ в театрі „Красный факел“

Кіно-хроніка Ленінграду

Режисер Фейнберг працює над постановкою картини „Інженер Елагін“—на тему про радянських спеціалістів.

Режисер Іванівський почав знімати картину „Ася“. Заняті такі актори: Розерська, Каренія, С. Глаголін. К. Яковлев, Хохлов, Росговцев, Боботко, Шишко, Корчагіна-Александровська.

Режисер Петров-Битов знімає картину „Записка“. Знімаються такі актори: Свердлов, Несторова, Михайлов, Гурецька, Шарап.

Режисер Ермлер закінчив зйомки картини „Паризький швед“ і почав роботи монтажу.

Режисер Віськовський зазняв в Ставрополі картину „Третя жінка мули“ за сценарієм Балагіна Оператор Штерцен. В голов. ролях: Баранова, Шишко, Худолєєв, Кузнецов, Новіков, Хвалінська.

З письменником Маяковським підписано договір на сценарій „Позабудь про камін“. З письменниками А. Толстим та Ліпатовим, підписано договір на сценарій „Последний Маскарад“ на тему про останні роки царату та про Распутіна. З асистентом режисера Гардіна тов. Ларіоновим підписано договір на сценарій „Бузотер“.

Ріжні

Япанський режисер у Москві. До Москви приїхав видатний япанський режисер і драматург Каору Осанан—модерніст япанської сцени й голова першого європеїзованого япанського театру „Іукідзі“. Ще 1914 року Осанан уперше одвідав Москву й після того на япанській сцені з'явилися „Три сестри“, „Вишневый сад“, „Власть Тьми“, „Ревізор“, „Синяя Птица“, та „На дне“. Тепер режисер Осанан має на меті ознайомитись з досягненнями лівих театрів СРСР.

Ептон Сінклер приїздить до СРСР. За повідомленням Міжнародного Бюро пролетарських письменників, знаменитий американський письменник Ептон Сінклер приїздить до Москви 17 грудня.

Сінклер на запрошення Всесоюзного Т-ва Культурного З'язку із закордоном гадає зробити велику подорож по СРСР щоб вивчити радянський побут.

Відповідальний редактор

М. Христовий

ПРОГРАМИ ТЕАТРІВ

Харківська Державна опера

Вибух

Опера на 4 дії, 8 картин з прологом і епілогом, музика й текст Б. Яновського.

Пролог — карт. 1. „Білі напалічники“ Дія 1. (карт. II) — „Наскок“. (карт. III) — „Двір на руднях“. Дія II. (карт. IV) — „В руднях“. (карт. V) — „Біля старої рудні“. Дія III (карт. VI) — „Свято“. Дія IV (карт. VII) — „Рудком“. (карт. VIII) — „Вибух“. Епілог — Апофеоз — „Червона зірка“.

Дієві особи:

В пролозі: Каштанов (капітан з добров. Армії) — Мосін (Засл. Арт. Респ.). Май-Маєвський — (генерал добровол. Армії) — Шаповалов. Варажу — французький генерал — Горохов.

В останніх картинах: Наташа, машиністка з контори рудні Литвиненко-Вольгемут (Засл. Арт. Респ.).

Ганна, секретар рудкома . Ропська Каштанов, ніби представник англійських гірників . . . Мосін (Засл. Арт. Респ.).

Опришкин завідат. конторою рудні, щипг добровольч. Армії

Будневич

Андрійко Хрущ — Отаман гурту бандитів . . . Паторжинський

Кирпач, візник . . . Дідківський

Ермолаєвич, старий забойщик

Семенцов

Дараган, голова рудкома

Мартиненко

Омелько { бандити Шейн

Каце { Коваль

Китаєць, шахтар . . . Калюжний

Лом { шахтарі Серповський

Хрипун { потайні Ходський

Михайло { бандити Калмикова

Василько { Хлопчаки Мирзе

Петро { откатчики Орлова

Грицько { Оловейникова

Добровольчеські французькі й англійські офіцери, французькі матроси, шахтарі, робітники, червоноармійці, бандити з банди Хруща.

За перебігом дії танки:

а) Шансонетки — Стрілова, Маслова, Гасенко, Годар.

б) Ексцентрики — Аркад'єв, Горохов.

в) Гейші — Ландсман, Озолінг, Лур'є, Малєв.

г) Танго — прима-балерина — Сальнікова, або Дуленко, Плетньов, Чернишов, Маневич, Гнутий.

д) Негритоси — Тарханов, Барський, Рейнеке, Суворов.

е) Нимфа й Сатир — Переяславєдь, Ковалів.

ж) Лезгінка - Наурська — Чернишов, Маневич, Тарханів Барський

Танки в 11 картині Бандити — Тарханів, Рейнеке.

Грузини — Моїсеїв або Горохов,

Танки в IV дії — Оксана — Горн

Китаєць — Аркад'єв

Танок Праці — Плетньов, Чернишов, Ковальов, Рейнеке, Бар-

ський Маневич, Горохов, Гнутий, Суворов, Тарханов.

Руська: — Стрілова, Маслова, Гасенко, Годар, Плетньов, Чернишов, Ковальов, Маневич.

Постановка Голови. режисера В. Манзія.

Сцен. оформлення худ. А. Волненко

Диригент І. Вейсенберг

Танки в постановці балетмайстра

М. Моїсеїва.

Хормайстер А. Попов.

Кармен

Опера на 4 дії, музика Ж. Бізе

Дієві особи:

Кармен Копіова

Мікаєлла селянська дівч. Сокіл

Фраск та Фішер

Мерседес Мартинович

Дон-Хозе Голінський

Ескаміліо Будневич

Іль Дон-Кайро Маєргут

Іль Ромендо Колодуб

Цуніга лейтенат Шаповалов

Маралес Минаєв

Офіцери, салдати, хлоп'ята, фабричні робітники, цигани, контрабандисти то-що.

Танки 2-го акту в постан. балет.

Мессерер, антракт 4-го акту, в викон.

прима балер. К Сальнікової й

Мих. Моїсеєва в постан балетм.

Мих. Моїсеєва Сучасне оформлення худ. Кігеля

Диригент Ан. Рудницький

Лібрето

Діється в Севільї.

Хозе молодий сержат, що має за наречену дівчину зі свого села Мікаєлу, одержує через неї звістку від своєї матері. Зворушений Хозе присягається бути вірним Мікаєлі.

Поруч з вартівнею фабрики цигарет. Туди йдучи робітниця, циганка "Кармен" забачила, і вподобала вродливого Хозе. Вона залицяється до його.

Згодом на фабриці скандал. Кармен посварилась і кинулась з ножом на якусь робітницю. Лейтенант Цуніга посилає Хозе арештувати Кармен, лишившись з Хозе на самоті вона причаровує його. Хозе дає їй утікти.

В корчмі, де збираються контрабандисти гульня. Найрізноманітніша юрба. Між ними цигани контрабандисти і Кармен. Їм треба йти сьогодні через кордон і вони умовляють Кармен. Та не хоче, почувши, що Хозе вийшов уже з в'язниці. Хоче його побачити, бо тут призначила йому побачення.

Коли всі розійшлися приходить Хозе. Кармен умовляє його йти з нею — стати контрабандистом. Він

опирається. Справу вирішує Лейтенант Цуніга, що закоханий в Кармен пришов до корчми. Він ображає сержанта, а той нестерпівши шпурляє в нього стільцем.

Хозе бандит. Він у горах з циганами. Мікаєла приходить його шукати, та згір іде матодор Ескаміліо, третій закоханий у Кармен, і єдиний тепер щасливий. Мікаєла ховається в печеру. Ескаміліо зустрічається з Хозе. Вони суперники. Бій на ножах. Цигани, що повернулись з гір розбоярять їх.

Знайшли Мікаєлу в печері. Вона умовляє Хозе вернутись до матері. Кармен його уже не любить і він іде за Мікаєлою, погрожуючи помсти на Кармен.

Перед цирком. Юрба стрічає борців, що йдуть на бій. Коли всі розходяться подруги Кармен попереджують її, щоб стереглась, бо з юрби за нею стежить Хозе і відходять. Кармен хоче похвалити також і та її перестріває Хозе. Він благовіщує Кармен кохання, та вона відповідає тим, що штурляє його перстень. Ошалілий Хозе забиває Кармен.

Намисто Мадони

Опера на 3 дії, муз. Вольф-Феррарі
Малієла Карпова
Кармела . Ропська, Золотогорова
Стеда Фішер, Паскалова
Кончета Сокіл
Серена Мартинович
Дівчата . . Маркова Козакевич
Селянка Черкасова
Дженаро Базанов
Рафаель Гішшко
Біазо Дідківський
Тотоно Колодуб
Чічіло Колодуб
Рокко Ходський
Продавці . Магергут, Мартиненко
Шейн
Монахи . . Семенцов, Серповський
Батько Семенцов
Постановка В. Д. Манзія
Диригент І. Вейсенберг
Танки поставлені Мих. Моїсєєвим
Худож. оформлення худ. Хвостова
Соло на флейті проф. Лемберг

Фауст

Опера на 5 дій, 9 картин.
Муз. Гуно.

Дієві особи:

Фауст старий Дідківський
Фауст молодий Серєда
Мефістофель Сердюк
Валентин Мартиненко
Маргарита Сокіл
Зібель Ропська
Марта Мартинович
Вагнер Серповський
Балет „Вальпургієва ніч“ з участю прима-балерини Сальнікової виконують: балет Сальнікова, Дуленко, Перяславець, Васіна, Стрілова, Маслово, Литвиненко, Плетньов, Черкишов, Ковальов, Арад'єв. Увесь балет, та учні студії.
Диригент І. Вейсенберг. Режисер Юнгвальд-Хількевич. Танки балет. Моїсєєв. Оформлення худ. Ріфтин.

Соло на скрипці проф. Добржинець та Пергамент. Соло на віолончелі Дінов.

Лібрето.

Старий учений, доктор Фауст зневірився в житті. Він шукає собі смерті в отруті, але тут саме перед ним з'являється Мефістофель і переконує його продати свою душу, а за це обіцяє повернути йому молодість. Ставши молодим, Фауст, за допомогою Мефістофеля прищипує молоді дівчину Маргариту й забиває на горі її брата Валентина, що вступився за сестрини честь. Маргарита, щоб заховати безчестя убиває свою дитину. Її завдають до в'язниці, де вона через муки совісті страчує розум. Маргарита відмовляється втікти з в'язниці, коли Фауст намовляв її на це, а побачивши Мефістофеля згадує все минуле й умирає з щирим каяттям.

Держтеатр „Березіль“

Яблуневий полон

Драма на 3 дії (в 15 картинах)

Ів. Дніпровського

Дієві особи:

Зіновій — командир
П'ятого Радянського Полку . Долінін
Сатана, його брат . Кононенко
Матрос Антонович
Таня Бабіївна
Отаман Петлюрівської Дивізії . Сердюк
Нещадим Нач. Штабу Подорожній, Радчук
Ярославна — Начал. контр-розвідки Чистякова
Іва Титаренко, Смерека, Пилінська
Адам льокай Іви . Ходкевич
Шахтар Жаданівський
Гаврилко Гавришко
Гак Стеденко
Малеча Козаченко
Олешко Шутенко
Хлопчик-повстанець . Пігулович
Сафо-мінець, вистовий Зіновія . Назарчук
Жінка перша повстанка Станіславська
Жінка друга повстанка Криницька
Командарм Бабенко
Ад'ютант Командарма Шутенко
Комдів Гавришко
Вартовий Мілютенко
Пілот Іванів
Санітарка Станіславська
Повстан. перший . Білашенко
Повстан. другий . Козаченко
Алмазов начальник Гармат. дивізіону Петлюр. армії Ходкевич
Головань — полковник Бабенко
Хорунжий Діхтяренко
Ад'ютант Іванів
Молот-Ватажок Загону Дробинський
Денісов — Денікінський полковник Мілютенко
Гайдамака перший Хвиля
Гайдамака другий Гавришко
Інспектор — представн. Уряду
У. Н. Р. Савченко
Машиністка Косаківна
Чорношличник Гавришко
Вартовий Шутенко
Релька — інтендант Ад'ютант перший Хвиля
Ад'ютант другий Жаданівський
Ад'ютант третій Іванів
Селянка Пилипенко
Дід Хвиля

Седі

П'єса на 4 дії Могема та Колтона
Переклад і композиція додаткових текстів М. Йогансена.

Дієві особи:

Пастор Девідсон . . . Мар'яненко
Міссіс Девідсон (його дружина) Бабіївна
Седі Томпсон Ужвій
Джо Горн (господар гостиниці) Крушельницький
Амеєна (дружина Горна) Пилипенко
Доктор Мак-Фел . . . Антонович
Міссіс Мак-Фел (його дружина) . Добровольська Даценко
Грігс матрос Кононенко
Ходжсон матрос Назарчук
О'Гара боцман Сердюк
Бейс картирмайстер . . . Балабан
Довька Горна Пігулович
Моараго слуга тубільць . Хвиля
Слуги тубільці, Косаківна, Білокінь, Діхтяренко, Горна
Інтермедія
Шаман Гавришко
Наречена Лор
Вояки: Масоха, Дробинський, Романенко, Свашенка
Жінки: Пігулович, Федорцева, Горна, Косаківна
Музики . Жаданівський, Стеденко
Бабенко
Машкари Станіславська, Подорожній, Ходкевич, Криницька
Тубільці Косаківна, Білокінь, Діхтяренко, Хвиля, Макаренко, Пігулович, Смерека Горна, Косаківна, Федорцева
Постановка реж. Інкіжінова
відновлює реж. лаборант В. Скляренко
Оформлення худ. В. Меллера
Музика комп. П. Козицького
Танки . . Вігілева та Купфєрової
Диригент Крижанівський
Спектакль веде Савицький

Червоноармійці, чорношличники, селяни. Гості на бенкеті.

I-ша дія картини: 1. „Пролог“, 2. „Блакитний штаб“ 3. „Яблуневий Полон“ 4. „Політики“ 5. „Сатана попався“.

II дія. 6. „Матроська іділія“. 7. „Набрів“ 8. „Бенкет“.

III дія. 9. „Без ватажків“ 10. „У командарма“ 11. „Злякались пострілу“ 12. „Розстріл“ 13. „Паніка“ 14. „Зустріч“ 15. „Фінал“.

Постановка режисера Я. Бортника.

Реж. Лаборанти } В. Гайворонський
Макаренко

Художнє оформлення В. Шкляїв
Помреж. О. Савицький

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВО-УЧБОВИЯ БІБЛІОТЕКА

Бронепоезд 14-69

Драма на 3 дії, 9 картин
Всеволода Іванова

переклад **Щербака**
Дієві особи:

Вершина Микита Сергійович **Мар'яненко І.**
Вершина Сергій Іванович (батько Микити Сергійовича) **Білашенко І.**
Лукітшна—мати Микити Сергійовича **Смерека А.**
Настуся—жінка Микити Сергійовича **Піліньська К.**
Михайло Михайлович приятель Мик. Серг. **Антонович Д.**
Вася Окорок **Сердюк О.**
Кривощоков **Масоха П.**
Федотов **Козачківський Д.**
Кубля **Шутенко А.**
Синь-Бинь-у **Ходкевич С.**
Михась (сгудент) **Масоха П.**
1-й рибалка **Козачківський Д.**
2-й рибалка **Антонович Д.**
Дід **Гавришко І.**
Молодий Селянин **Білокінь П.**
Канадський Салдат **Гавришко І.**
Петров **Козаченко Г.**
Мужик з мосту **Радчук Ф.**
Баба **Іловайська А.**
Пеклеванив Ілько Герасимович **Долінін О.**
Маша—жінка Пеклеванив **Титаренко Н.**
Знобов **Свашенко С.**
Семенів—матрос **Романенко О.**
Ананьїн **Шагайда С.**
Вася **Карпенко С.**
Тераграфіст **Шутенко А.**
Єремєєнко **Білокінь П.**
Тьоркін **Гавришко І.**
Філонів **Ходкевич С.**
Седих * * *
Перший Хрестонос **Білашенко І.**
Другий Хрестонос * * *
Япанець шпик **Подорожній О.**
Капітан Незеласов **Шагайда С.**
Прапорщик Обаба **Карпенко С.**
Надія Львовна—мати Незеласова **Смерека А.**
Семен Семенович далекий родич Незеласова **Радчук Ф.**
Варя наречена Незеласова **Добровольська А.**
Сергій її брат **Білашенко І.**
Нікіфоров машиніст бронепоезда 14-69 **Свашенко С.**
Біженка в манто **Федорцева С.**
Учитель—біженець **Білашенко І.**
Жінка учителева **Іловайська А.**
Начальник залізничної станції **Подорожній О.**
1-й салдат } з бронеп. **Романенко О.**
2-й салдат } **Білокінь П.**
Селяни повстанці, робітничих майстерень, салдати.
Постановка режисера **Тягна Бориса**
Режис. лаборант **Гайворонський В.**
Оформлення сцени за ескізами **Шляйва В.**
Виконує художник **Сімашкевич М.**
Виставу веде пом. реж. **Савицький О.**

Держ. Харківський Театр

Любов під бере- стами

Б. О'нейль

П'єса на 3 д. переклад **Л. Гаккебуш**

Ефроїм Кабат, фермер **Ватуля О.**
Сім його сини від **Хорош М.**
Пітер і дружини **Літвінов С.**
Ібні—син Кабата **Кошмаренко А.**
Еббі Петнем **Варецька В.**
Шерф **Маслюченко В.**
Старий фермер **Потоїв М.**
Мол. фермер **Воронко П.**
1 фермерша **Чалишенко Р.**
2 фермерша **В'ятківська О.**
Музиканти **Маліва Г.**
Барабанщик **Твердохліб І.**
Удовенко М. **Свічкаренко В.**
Танок—Залізна Н., Лосіва Г., Мизинець М., Наливайко Т., Попова—Сергієва Л., Софієнко Н.

Гаєвський В., Трудлер, Чалишенко Р.

Дія відбувається в новій Англії у 1850 р.

Постановщик—**Кліщеїв**

Оформлення, та костюми **Є. Магнер.**

Танки—**Шуварської**

Музичний монтаж **Харківський С.**

Літературна частина **Йогансен М.**

Виставу веде **Благополучний Ф.**

Суєта

Ком. на 4 д. **Тобілевича**

Макар Барильченко **Тагаїв М.**
Тетяна, його жінка **Зарницька Є.**
Карпо **Сокирко**
Михайло **Ватуля О.**
Петро їх діти **Свічкаренко В.**
Іван **Кречет**
Василина **Маслюченко**
Явлоха, жінка Карпа **Якимова Г.**
Демид—вчитель **Манько Г.**
Терешко **Петлішенко М.**
Матюша **Скуратова А.**
С Гуपालенко **Коханий У.**
Т. Гуपालенко **Домащенко М.**
Аделаїда **Большакова Т.**
Наташа **Горленко**
Генерал Сорокатисяшников **Овдієнко У.**
Повар **Чалишенко Р.**
Куховарка **Нікітєнко О.**
Акіл Акілович **Твердохліб І.**
Гість **Удовенко М.**
Офіціант **Шкурат Т.**
Дарина **Олишівка Д.**
Ваня **Трудлер Я.**
Режисер **Кречет В.**
Пом. режис. **Поліський Ю.**
Суфлер **Літвінов С.**

Пурга

П'єса на 4 дії, **Щеглова**
Переклад **О. Загарова**

Оллан Стібенс **Горленко**
Генрі Вудгаус **Кошмаренко**
Володимир **Ватуля**
Петрових **Домащенко**
Улейга **Твердохліб**
Ярема **Хорош**
Офіцер **Літвінов**
1-ий тунгуз **Трудлер**
2-ий тунгуз **Чалишенко**
1-ий салдат **Гаєвський**
2-ий салда **Потоїв**
Початок о 8 год. вечора.
Постановка головного режисера **О. Загарова.**
Оформлення художника **Г. Цапка.**

Мікадо

оперета на 3 дії за Суліваном
музика Богдана Крижанівського,
текст М. Йогансена та О. Вишні.

Дієві особи:

Юм-Юм **Титаренко, Даденко**
Лі-ті-фу **Чистякова, Стешенко**
Піті-Сінг **Піліньська**
Піп-бо **Пігулович**
Нанкі-пу **Білашенко**
Мікадо **Романенко, Сердюк**
Цу-ба **Гіряк**
Коко **Крушельницький**
Піш-Туш **Мілютенко**
Кі-кі **Жаданівський**
Міністр краси **Свашенко**
" війни **Козаченко**
" здоровля й моралі **Дробинський**
" ділових справ **Масоха**
" публ. розваг. **Хвиля**
Бонза **Пилипенко**

Гвардія **Назарчук**
Військо **Шутенко**
Селянин **Свашенко**
Ослик **Назарчук**
Професор **Кононенко**
Астролог **Савченко**
Пожезний **Карпенко**
Гейші: **Горна, Даденко, Косаківна, Лор, Петрова, Смерека, Станіславська, Стешенко**
Моряки **Дробинський, Карпенко, Козаченко, Кононенко, Масоха, Свашенко, Лор.**
Постановка **Валерія Інкіжінова**
Оформлення сцени **Вадима Меллера**
Відновлює режисер **Леся Дубовик**
Диригент **Б. Крижанівський**
Виставу веде помреж. **О. Савицький**

Республіка на колесах

(Бузанівський лицей)

п'єса на 3 д. (12 одмін) Я. Мамонтова

Дудка Андрій, прапорщик . Кречет

Хапчук Сенька, чиновник
Крамаренко

Фенька, попівна, анархістка . { Варецька
Лешко

Кудалов Іван Іванович телеграфіст
Домашенко

Негода Кузьма, сторож Твердохліб
Максима, селянин Овдієнка
Харитина, його жінка . Зарниця
Печений, колишній писар . Тагаїв
Мерчик, комерсант . Петлішенко
Люся Пузанок, учителька Горленко
Явдоха, салдатка . . Маслюченко
Сашко Завирюха, голова ревкому
Сокирко

Стьопа, секретар ревкому
Челишенко

Архип, льокай Ватуля
Оксюша, дочка лавошника Попова
Гервасій, піп Ходимчук
Дід Манько
Баба Жданова

Селянин I Воронко
" II Лосів

Кум Павлусенко
Інвалід-салдат Свічкаренко
Корольок Гаєвський

Салдатка I Бузанівська . Малієва
" II " Санківська

Салдатка I Таранівська . Акімова
" II " Нікітіна

Незаможник Єфремов
Баби Озигнівка, Войтенко

Салдат I Удовенко
" II Чорнуха

" III Потоїв
" IV Шкурат

Червоноармієць Поліняський
Гармоніст Шкурат

Хлопчик I Трудлер
Хлопчик II Скуратова

" III Лосева
" IV Наливайко

" V Мизинець
" VI Петровська

" VII Попова-Сергієва
Салдатки Залізна, Вятківська
Сергієнко, Мазуренко

Салдати Челишенко,
Ходимчук

Машиніст Хорош
Салдат з одрізом Шкурат

Постановка гол. реж. О. Загорова
Оформлення сцени худ. Ю. Магнера

Театр

Веселий Пролетар

Шпана

Ексцентро-комедія на 3 дії
Ярошенка.

Дієві особи:

Стрижак Зам. Зав. куспрому—Волошин, Швагрун

Олька—машиністка Куспрому—

Лихо, Грай.

Бухгалтер Куспрому—Францман,

рипак

Довгаль кур'єр—Дрозд

Шершепка—Маківський

Службовці Куспрому { Риманів

Щербина

Офіціанти—Горняк, Бруцько

Одвідувачі пивної—Мітіна, Степано-

нова, Селюк, Швагрун, Базі-

левич, Романенко

Повії—Щелкунова, Травинська

Безпритульні—Бережна, Малеча

Секретар Нарсуду—Хотишевський

Робітник—Риманів

Музиканти в пивній—Малігрант,

Колесниченко, Горінь

Селянин—Селюк

Skating-ring

Конферанс—Грипак, Лойко

Бабагури—Романенко, Мітіна,

Маківський, Степанова,

Горняк

Постановка режисера Я. Бортника

Оформлення сцени та строї худ.

М. Сімашків

Хореографія—Е. Купферова. Му-

зика—Заграничний

Художник—Грипак

Колотнеча

Комедія-Сатира на 4 дії Ніку-

ліва та Ардова

Переклад Захаренка

Грають:

Мякий Зав. Держпримусу—Воло-

шин, Швагрун

Чудаків—Зам. Зав. Держпримусу

Маківський, Колесниченко

Наривайтіс—Зав. Відділом поста-

чання Держпримусу—Франц-

ман

Поліна Олександрівна його дру-

жина—Романенко, Грай

Ляп Зав. Відділом Складів Держ-

примусу—Грипак, Селюк

Одарка Павлівна його дружина—

Лихо

Клавочка її сестра—Базілевич

Кулішов комендант Держпримусу—

Хотишевський, Дрозд

Квасюк—машиністка Держпримусу

—Степанова, Малеча, Тра-

винська

Кругленький бухгалтер Держпри-

мусу—Щербина

Іван Ярмолясович—касір Держпри-

мусу—Риманів, Волошин

Кобельман—репортер газети „Ве-

Держтеатр для дітей

Дядькова Томова хата

Мелодрама на 2 дії

Дієві особи:

Містер Шельбі В. Яншин

Міс Шельбі . З. Полуян

Дора, їхня дочка А. Отмар

Том, невільник

Шельбі Г. Чарський

Хлоя, його жінка А. Герасімова

Еліза Д. Фрейчко

Джорж, Елізи

чоловік І. Гончаренко

Топсі, донька

Джоржа та

Елізи А. Сахарова

Бен К. Расс

Гелі Г. Григоренко

Уількінс { П. Вендт

(компаньйони, торговці невільниками)

Господиня за-

тязкого двору Е. Блюм

Перкінс { Г. Іванів

Джері { П. Муратов

(багаті рабовласники)

Бутлер, інже-

нер Ф. Федорович,

Гаєвський

Суддя Клейтон П. Уманець,

Ю. Заховай

Гаріет, його

жінка Г. Мудра

Полідай С. Верхацький

Шеріф С. Коган

Аукціоніст А. Іванченко

Доглядач на

авкціоні В. Яншин

Фані, дочка

Джері В. Михайлівська

Мамі, її нянька М. Шулькевич

Негріт, невіль-

ник Джері . В. Соколов

Реж. Крига Худ. Цапок

чірний ранок—Дрозд, Грипак

Професор Чайкін—мешканець спів-

житла Держпримусу—Лойко

Кур'єрша Дуня— { Степанова

Бережна { Міріна

Мешканці співжитла { Горняк

Держпримусу { Риманів

Зайців—робкор газети Держпри-

мусу „Маяк Рахівника"—Гор-

няк, Малігрант

Фокін—монтьор Держпримусу—Ма-

лігрант

Очкаста Член Міськкому Держпри-

мусу—Горінь

Постановка Режисера Х. Шмаїна

Режлаборант І. Маківський

Оформлення сцени та строї худ.

Саннікова

Музика—Заграничного.

Художник—Грипак.

Русский Драмтеатр

Кино-роман

Комед. в 4-х д. Г. Кайзера

Действующие лица:

Карин Братт . . . Л. С. Самборская
Эрик Братт . . . Н. А. Шевелев
Кнут Братт, дядя
Карин . . . А. С. Крымский
Граф Стьерне . . . Г. В. Гетманов
Эрик . . . А. М. Борелин
Барон Баррен-
крона . . . Л. Я. Полевой
Алиса, его дочь . . . М. А. Балашова
Владетельная гра-
финя Стьерне . . . В. В. Красова
Мисс Грове . . . Е. М. Метельская
" . . . М. М. Муссури
Лакей у Стьерне . . . В. П. Лермин
Апеллом (нищая) . . . А. Н. Берковская,
М. М. Валент
Иогансен . . . Н. М. Юренев

Постановка Н. А. Хорвата

Художник Н. К. Пеленкин

Зав. муз. частью проф.

Я. Я. Полферов

Монтир. режиссер

М. В. Владимиров

Пьесу иллюстрирует трио:

А. Г. Столь (рояль), Койман (скрип-
ка), А. А. Тах (виолончель)

Ведет спектакль пом. режиссера
Д. Б. Дейсмора

Любовь Яровая

Песа в 5 действ. Тренева

Действующие лица:

Любовь Яровая . . . И. С. Люми-
нарская, М. Н. Дефорж
Панова . . . Л. С. Самборская,
И. А. Лащинина, М. М. Янков-
ская
Кошкин, комиссар . . . Н. А. Хорват
Швандя . . . засл. арт. респ.
В. А. Блюменталь-Тамарин,
А. М. Борелин
Яровой . . . Г. В. Гетманов
Хруиз . . . пом. С. Г. Гольштаб
Мазухин . . . коми- Н. М. Юренев
Грозный . . . сара . А. С. Крымский
Дунька . . . М. М. Валент,
В. С. Шевырева
Горностаев, профессор . . . А. Ф. Нам-
фрод
Горностаева, его жена
В. В. Красова
и М. М. Муссури
Малинин . . . полков- Л. Я. Полевой
Кутов . . . ники . П. А. Алексеев
Закалов, протоиерей . . . А. С. Крым-
ский
Елисатов . . . Н. А. Шевелев
Колосов, электротехник . . . А. Н. Вель-
ский
Махора . . . Т. К. Алябьева
Женщина-офицер . . . Е. М. Метельская
Положивцев . . . С. Г. Гольштаб
Мар'я . . . А. И. Берковская

Семен Скопцов, его сын . В. Т. Ва-
пура

Пикалов . . . П. Д. Росций
Барон . . . Д. Н. Славин
Баронесса . . . Наумовская
Чир, Сторож . . . В. П. Лермин
Фольгин . . . Ф. Н. Новиков
Старуха . . . Н. Н. Наврозова
Генерал . . . Н. М. Юренев
Чиновник . . . Д. А. Дейсмора
Караульный . . . Ф. Н. Новиков
1-ая . . . З. Н. Паляр
2-ая } гимназистки . С. Н. Перская
3-ья } . Е. Н. Ленская
Рабочие, красноармейцы, чиновники
Постановка П. А. Алексеева
Художник Н. К. Пеленкин
Монт. режиссер М. В. Владимиров
Ведет спектакль помреж.
Д. А. Дейсмора

Бронзовый идол

Мелодрама в 5 актах

Действующие лица:

Ранц, резидент (губернатор)
Сонтая . . . А. Ф. Намфрод
Зоя Ранц, его жена . М. Н. Дефорж
Жоржетта Нантаиль, артистка
В. С. Шевырева
и М. М. Янковская
Ли-Туонг, мандарин юстиции
В. П. Лермин
Куанг-Синг, мандарин управления
Г. В. Гетманов
О-а-Шен, { И. С. Люминарская
его жена { и М. А. Балашова
Полк. Равенштейн . Л. Я. Полевой
Клод Равенштейн, его сын,
лейтенант . А. Г. Вельский и
Н. А. Шевелев
Дезерье, генерал-губернатор
Н. М. Юренев
Нгуэн-Ан, учений мандарин
Н. А. Хорват
Боскарен, канцлер резиденции
П. Д. Росций

Мажеро, бухгалтер . А. С. Крымский
Вильер, протоколист . А. М. Борелин
Френель, телеграфный чиновник
С. Д. Гольштаб

Экмюль, лейтенант . Ф. А. Новиков
Фао } бои . . . В. Т. Вапура
Фин } . Д. К. Славин
Конгай, горничная . Е. Н. Ленская
1 палач . . . Виноградский
2 палач . . . Новиков 2-ой
Пленный пират . . . Меверы
Действие происходит в Сонтая
Время незадолго до Великой войны

Режиссер спектакля

Г. В. Гетманов

Художник П. К. Пеленкин

Монтир. режиссер

М. В. Владимиров

Зав. муз. частью . Я. Я. Полферов

Пом. режис. Д. А. Дейсмора

Любовь под вя- зами

Пьеса в 3 действ. Е. О'Нейл

Исполнители:

Кабот . . . Хорват Н. А.
Симеон . . . Крымский А. С.
Питер . Лермин В. П. и Зивин З. А.
Ибен . . . Блюменталь Тамарин
(Засл. арт. респ.)
Эбби . . . Самборская Л. С.
Музыкант . . . Новиков Ф. Н.
Старый фермер . . . Вадура В. Т.
Фермер . . . Гольштаб С. А.
Девушка . . . Ленская В. А.
Шериф . . . Юренев Н. М.

Постановка П. А. Алексеева

Художник Пеленкин Н. К.

Танцы в постановке Моисеева.

Монтир. режиссер Владимиров М. В.

Ведет спектакль пом. режиссера
Дейсмора Д. А.

В м. КИЇВІ

до журналу

„НОВЕ МИСТЕЦТВО“

додається спеціальний додаток

З ПРОГРАМАМИ Й ЛІБРЕТО

ВСІХ КИЇВСЬКИХ ТЕАТРІВ

в Київі організоване представництво журналу

„НОВЕ МИСТЕЦТВО“

що міститься в помешканні Державного драматичного театру ім. Франка, майдан Спартак № 2.

ВИЙШОВ З ДРУКУ ЧЕРГОВИЙ №
ГУМОРИСТИЧНОГО ЖУРНАЛУ

„ЧЕРВОНИЙ ПЕРЕЦЬ“

ВИМАГАЙТЕ У ВСІХ КІОСКАХ та ГАЗЕТЧИКІВ
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 15 КОП.

Театр Пролеткульта

По ту сторону щели

(Профессор Друммонд)

П'єса в 3 действиях (9 эпизодов)
А. Афиногенова, по Джеку Лон-
дону.

Действующие лица:

Профессор Друммонд } Дьяков
Рабочий Биль Тодс }
Морган, банкир } Гаремов
Регина, его дочь } Федоренко
Секретарь Моргана } Давидов
Ван-Форст, профессор } Гандель
Ван-Форст, его жена } Богданова
Елена, их дочь } Ханченко
Веблен, спортсмен } Гальперин
Марго, секретарь Друммонда

Майзель }
Джо слуга Друммонда } Качеров
Харвард, издатель } Свиштунов
Мак, председатель союза } Гаремов
Мэри секретарь союза } Ермакова
Томм-Ману, негр } Грудникий
Ю-Ли, хозяин бара } Туманский
Патти, негритенок } Долгополов
Вильямс, шпик } Свиштунов
Старший мастер } Алимов
Джонс, старый рабочий

Патрик }
Леслинг }
Новичек }
Боб }
Гарри }
Джипси }
Лиззи }
Анна }
Кетти }
Сыщик }
1-й полисмен }
2-й полисмен }
1-й репортер }
2-й репортер }
Графиня Лежинская }
Князь Головин }
Матрос }
Ковбой }
1-ый }
2-ой }
3-ий }
4-ий }

Гордиенко
Дудецкий
Давидов
Долгополов
Чишко
Белополюский
Хатьянов
Васильева
Бурштейн
Богданова
Хатьянов
Туманский
Дудецкий
Качеров
Белополюский
Бурштейн
Чишко
Хатьянов
Алимов
Качеров
Долгополов
Гальперин
Алимов

Гости у Моргана: Васильева, Май-
зель, Ермакова, Алимов, Гальперин,
Долгополов, Качеров.

Постановка **А. Лукацкого**
Художник **А. Босулаев**
Композитор **Ю. Мейтус**
Танцы в постановке **Вигилева**
Лаборанты: **А. Босулаев, Б. Гаре-
мов**

Художественный руководитель **За-
харий Вин**

Управляющий театром **Н. Муренко**

Сила сильных

П'єса в 3 действиях **В. Плетньова**,
по рассказу **Б. Лавренева** „О про-
стой вещи“.

Действующие лица:

Леон Кутюрье. Фран-
цуз комерсант }
Дмитрий Орлов. } Б. Гаремов

Марго-Кутюрье Бела, подпольный
рабтник } Федоренко
Доктор Саковнин } О. Гандель
Саковнина, жена док-
тора } К. Богданова
Полковник Розенбах. Начконтрраз-
ведки } А. Туманский

Поручик Соболевский.
Командант контрразведки **И. Галь-
перин, Дудецкий, Свиштунов**
Капитан Туманович. Военный сле-
дователь } Б. Дьяков
Семенулин. Член Ревкома. Под-
польщик } В. Грудникий
1-й офицер } С. Гордиенко
2-й ” } С. Гордиенко
3-й ” } М. Давидов
Юнкер Терещенко } П. Долгополов
Интеллигент } В. Дудецкий
Торговец } Ф. Белополюский
Селянин } И. Гальперин
Акцизный чиновник } А. Алимов
Девушка с кудряшками } Ханченко
Простая женщина } В. Васильева
Постановка **Захария Вин**. Реж. Ла-
борант **Б. Дьяков**. Художник
Н. Босулаев. Зав. Муз. Частью
Б. Финдель. Спектакль ведет
С. Чишко.

Русский театр ХОРПС

Константин Терехин

(Ржавчина)

П'єса в 10 карт. В. Киришона
и А. Успенского

Терехин } Д. А. Крамский
Нина }
Берганская } Д. Ф. Ивина
Василий }
Перцев } В. М. Валентинов
Федор }
Федоров } С. П. Пронский
Лиза Гракова } А. П. Полинова
Варя }
Пти-кина } А. В. Владимирова
Феня }
Гиндина } Т. И. Ларина
Маня } О. Д. Озорнова
Лютиков } А. Блеккер
Вознесенский } В. Кропотов
Петр Лялим } С. В. Нарский
Безбородов } А. О. Бравич
Петросьян } Н. Я. Рожанский
Кругликов } И. А. Аратов
Прмщ Груздев } А. Шатов
Ленов } М. Н. Ижевской
Андрей } А. Ф. Стрепетов
Беседа } М. Субботин
Ольга, жена Терехина } Е. Е. Шатова
Панфилов, неппчн } Г. А. Глушенко
Зотов, писател } А. Ф. Стайкевич
Сазонов } К.
Андреич } К. Котляров
Ник. Ни- } К.
колаич } А. Ф. Станкевич
Василий }
Лукич } О. Т. Привалов
Комедант общежития
Вуза } К. Л. Афросимов
Официант } М. Я. Фейгель
Постановка **А. Н. Андреева**
Режиссер **А. Д. Шатов**

Чернь

Драма в 7 картинах Шаповаленко

Луи Бертран прокурор коммуны
О. Т. Привалов
Жан Гальен художник командир
55 батальона } А. Д. Шатов
Мари Горже } О. Д. Озорнова
Маран зуав } М. П. Ижевской
Малон } А. Ф. Стрепетов
Бибью его сын, газетчик
А. В. Владимирова
Ивонна, натурщица } Т. И. Ларина
Джон Бинхгейм, американец
Г. А. Глушенко
Риголлета, хозяйка кафе
А. Н. Галицкая
Лиза, служанка } Н. Ф. Ивина
Колен Моро } А. А. Блеккер
1 студент } И. А. Аратов
2 студент } И. Я. Рожанский
Пьер Бенуа, капрал
В. М. Валентинов
1 федерат } А. О. Бравич

2 федерат В. В. Кропотов
Кертъе, капитан С. П. Пронский
Аббат Русселен . . . М. В. Субботин
А. О. Бравич

Графиня де-Гранжери

А. П. Полинова

Горничная графини

Р. А. Никитина

Белэ, финансовый деятель

А. К. Котляров

Дорси, чиновник А. Ф. Станкевич

Сержант Ляпорт . . . И. А. Аратов

1 } женщины Е. Е. Шатова

2 } А. Ф. Ивина

3 } из народа Р. А. Никитина

4 } Т. Н. Гейгель

Маркитантка А. Ганская

Коммунары, солдаты сотр. театра.

Постановка главрежиссера

А. Д. Крамского

Оформление сцены С. Ф. Илюхина

Музыка Заграничного

Приговор

Драма в 12 картинах

С. Левитиной

Действующие лица:

Комиссар Мартынов А. Д. Шатов

Озолю, агент ЧК . Л. П. Полинова

и Е. Е. Шатова

Парфенов, политком

М. В. Валентинов

Козухин, председатель

комитета спасения

России О. Бравич

Козухина, его жена

Галицкая

Елена

Козухина

детей

Николай

Козухин

их

Сухерал Сухов . . . К. Котляров

Генова, тетка генерала

Р. Г. Сенина

Полковник Бельц, нач.

штаба О. Т. Привалов

Поручик Зарецкий В. В. Кропотов

Нина Зарецкая . . . Р. А. Никитина

Лазаревский . . . А. Ф. Станкевич

Поручик Хорошев . И. А. Аратов

Ингуш А. П. Блекер

Агент Ч. К. С. Ф. Стрелетов

1 } красноар- Н. Я. Рожанский

2 } мейцы Ч. К. К. Л. Афросимов

Бондарчук } красно- Глушенко

Кулик } арм. М. В. Субботин

Мая А. Ф. Ивина

Митя, гармонист М. П. Ижевской

Девушка Е. Е. Шатова и

Р. Никитина

Вестовой М. М. Штейнберг

Казак А. Прония

1 } красно- Ф. Стрелетов

2 } армейцы И. Аратович

3 } Н. Я. Рожанский

4 } К. Л. Афросимов

5 } М. Я. Фегел

Действие происходит на юге

России в 1920 году

Постановка главрежиссера

Театр Музкомедіі

Граф Люксембург

Муз. комедия в 3-х действ.

М. Легара

Действ. лица:

Рене, Фон-Люксембург Райский

Князь Георшевич . Васильчиков

Графиня Климентина . Каренина

Бриссар, художник

Таганский, Гедройц

Анжела Дидье, певица

Светланова, Попова

Жульета Вермонд

Болдырева, Таганская

Нович, нотариус . . . Брянский

Павлович, советник . Шадурский

Пелегрин, чиновник . Толин

Анатолий Савил . . . Делямар

Генри Вуланже, художник

Шадурский

Сидония Меджи

Аврелия Шульженко

Франсуа Ромашкевич

Управляющий гостиницей . Таубе

Мальчик при гостинице Забайкалов

Постановка гл. режис.

Ф. С. Таганского

Дирижирует гл. дириж.

Н. А. Спиридонов

Балетмейстер А. С. Квятковский

Ведет спектакль Л. Г. Маленский

Женихи

Муз. ком. в 3-х действ. муз. Дуна-
хевского

Действующие лица:

Иван Семсонович Хенкин

Аграфена Саввишна . . Наровская

Филат Игнатьевич гробов-

щик Янет

Извозчик Васильчиков

Повар Таубе

Дьякон Мокренский

Роман Казимирович, мар-

кер Бравин

Жундриков Брянский

Монашка Меджи

Мадам Пендрик Каренина

Антип Шадурский

Ермолай } подмастерья

Бобков } грабовщика . . . Толин

Фининспектор Делямар

Старик Забайкалов

Преддомкома Гедройц

Постановка главного режис-

сера Ф. С. Таганского

Директор А. Д. Солящанский

Художник Супонин

Балетмейстр. Квятковский

Ведет спектакль Маленский

Миг счастья

Муз. ком. в 3 действ. муз. Штольца

Граф фон-Биберах Таубе

Эльфрида, его жена . . . Гвоздева

Ганс, их сын Делмара

Луц фон-Бурген Шадурский

Муценбахер Васильчиков

Ева, его жена Каренина

Лицци, его дочь Попова, Болдырев

Дезире, шансон. певица Наровская

Фриц Райский

Платцер Таганский

Тоблас, владеец

парикмахерской . . . Забайкалов

Мальчик Лесковской

Кассирша Шульженко

Постан. гл. реж. Ф. С. Таганский

Дирижирует . С. Д. Солщанский

Прима балерина . . Н. В. Пельцер

Балетмейстер . А. С. Квятковский

Художник Супонин

Принцесса цирка

Муз. комедия в 3 действ.

Кальмана

Федора Корне-

джи, американ-

ка, вдова Светланова

Князь Афанасий

Рюрикович . . . Янет

Князь Купоро-

сов Кушвир

Граф Пусин

Мушкин Делямар

Брусовский ад'ю-

тант Шадурский

Директор цирка Хенкин

Мистер Икс . . . Райский

Пинелли режис-

сер цирка . . . Таубе

Мисс Мабель, на-

ездница Таганская

Барон Розенцвей Толин

Карла Шлумбер-

гер Каренина

Топи, ея сын . Таганский

Пеликан, обер-

кельнер Васильчиков

Максик, пиколло Забайкалов

Михаил, дворец-

кий князь . . . Толин

Мери, девушка

в баре Шульженко

Билетер Ромашкевич

Постановка гл.

режисера . . . Ф. С. Таганского

Дирижирует гл.

дирижер . . . Н. А. Спиридонов

Балетмейстер А. С. Квятковский

Прима-балерина . . Пельцер

Художник . . . Супонин

Ведет спектакль Л. Г. Маленский

Х А Р К І В

НЕДІЛЯ 18 ГРУДНЯ

СЕЗОН 1927-28 р.

ДЕРЖАВНЕ
КОНЦЕРТОВЕ
БЮРО

5-й
абонементний
КОНЦЕРТ

ТЕАТР
ДЕРЖАВНОЇ
ОПЕРИ

ЕГОНА ПЕТРІ

У ПРОГРАМІ: Бах, Шопен, Стравінський Ліст та ін.
ПОЧАТОК 2 ГОД.

АНОНС: у понеділок 19 грудня, 6-й абонементний концерт
Степанової та Мігая.

Продаж решти квитків у касі театру та в центральній касі.

ДЕРЖАВНИЙ
ХАРКІВСЬКИЙ
ТЕАТР

(Вул. Панцерн. Потем.
№ 82)

Тел. 35-84.

ПОЧАТОК о 8 г. веч.

ПІСЛЯ КІНЦЯ
ТРАМВАЙ №№ 4, 5, 6

Каса відчинена з
11—2 та 5 г. веч.

Вівторок 13 грудня

РЕСПУБЛІКА НА КОЛЕСАХ

Середа 14 грудня

ЛЮБОВ ПІД В'ЯЗАМИ

Четвер 15 і П'ятниця 16 грудня

ВИСТАВИ НЕМА

Субота 17 грудня

СУЄТА

Неділя 18 грудня

ПУРГА

ПЕРШИЙ
держав.
театр для **ДІТЕЙ**
вул. СВЕРДЛОВА, 18

З 13 до 18 грудня

ДЯДЬКОВА
ТОМОВА
ХАТА

Початок о 1 годині.

Дир. театру О. Я. ГОРОДИСЬКА
Гол. адміністр. А. Б. ЯКОБСОН

РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

ПОМЕЩЕНИЕ
ГОС. ЕВР. ТЕАТРА
бывш.
Малый Театр
Харьк. Набережн. 6
Тел. 35-54

Вторник 13, среда 14, четверг 15, Пятница 16 декабря
Премьера! Тренев

ЛЮБОВЬ ЯРОВАЯ

Пьеса в 5 актах. Пост. гл. реж. Алексеева худ. Пеленкин

Суббота 17 декабря 9-й раз
КИНО-РОМАН музыкальная комедия
в 4-х актах —
Постановка Хорват худ. Пеленкин

У. С. С. Р.
:: ХАРЬКОВ ::
Зимний Сезон
1927-28 года

Воскресенье 18 декабря

Утренник

ЛЮБОВЬ ПОД ВЯЗАМИ

Пьеса в 12 карт. Постановка главн. реж. Алексеева худ. Пеленкин
Вечером 7-й раз

БРОНЗОВЫЙ ИДОЛ

мелодрама в 5 актах, пост. Гетманова, худ. Пеленкин

Зав. худ. частью **Л. С. Самборская**. Художник **Н. К. Пеленкин**
Директор **И. С. Вайнберг** Администратор **Георгий Бунин**
(Главн.) Администр. **Я. Подольский**

НАЧАЛО
СПЕКТАКЛЕЙ
РОВНО
в 8 час. веч.

После 3-го
сигнала вход
в зрительный
зал закрыт
... для всех ...

РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

ОТКРЫТА ПРОДАЖА АБОНЕМЕНТОВ

(КНИЖЕК ЛЬГОТНЫХ ДЕНЕЖНЫХ БОН)

НА 2 ЦИКЛ со скидкой 35%
С НОМИНАЛЬНОЙ РАСЦЕНКИ

НА ЯНВАРЬ МЕСЯЦ 1928 ГОДА ::: СТОИМОСТИ БИЛЕТА :::

УСЛОВИЯ АБОНЕМЕНТОВ ОСТАЮТСЯ ПРЕЖНИЕ

ШИРОКИЙ КРЕДИТ

РЕПЕРТУАР: ЦАРЬ И ПОЭТ, РАЗЛОМ, ВРЕДНЫЙ ЭЛЕМЕНТ,
ТРАНСАТЛАНТИКА, МАРКИТАНТКА СИГАРЕТ

РАСЦЕНКА МЕСТ:

АБОНЕМЕНТЫ ПРО-
ДАЮТСЯ В АБОНЕ-
МЕНТНОМ БЮРО ТЕ-
АТРА ЕЖЕДНЕВНО
С 10 ДО 2 Ч. И С 5
ДО 9 ЧАС. ВЕЧЕРА
И У АГЕНТУТЫ ТЕ-
АТРА ВЫСЫЛАЕМОЙ
НА МЕСТА ПО ТРЕ-
::: БОВАНИЮ :::

ТЕЛЕФОН № 35—54:

Дир.: Вайнберг И. С.
Адм-ры: Г. Бунин. (гл.)
Я. Подольский.

		Номин.	Льготн.
Партер	1 до 3 ряда	2—50	1—65
"	4 до 6 "	2—25	1—50
"	7 до 9 "	2—	1—30
"	10 до 12 "	1—75	1—15
"	13 до 15 "	1—50	1—
"	16 до 18 "	1—25	—80
"	19 до 20 "	1—	—65
Купон в ложи		1—	—65
Балкон середина	1 ряд	1—50	1—
"	" 2 "	1—25	—80
"	" 3—4 ряд	1—	—65
"	" 5—6 "	—75	—50
"	" 7—8 "	—50	—35
Балкон боковой	1 ряд	—75	—50
Входные		—40	—25